

Siyasi Gazete

Aralık 2015

**Söz ve Eylem
Dergisi'nin Ekidir**

Sayı: 6

Fiyatı 1 TL

İşbaşı

**Başkaldır
Ücretli
Köleliğe
Son Ver!**

Kürdistan'da Sömürgeci Savaşa Son!

Türk devleti Kürt Özgürlük Hareketine, Kürt halkına karşı tarihinin en acımasız, en katliamcı savaşını sürdürüyor. Kürdistan Türk ordusunun, kara, hava ve özel kuvvetlerinin muhasarası altında. İnsanlar öldürülüyor, şehirler, kasabalar, mahalle ve köyler yakılıp yıkılıyor.

Kürt halkı, bu sömürge savaşına karşı onuru ve geleceği için mücadele ediyor. Kürt kadınları ve gençleri kahramanca savaşarak zaferin yolunu gösteriyor.

Komünist Hareketin 3. Konferansı Toplandı

Komünist Hareket'in üçüncü konferansı 12 Aralık 2015 tarihinde İstanbul'da toplandı. Çalışmalarını "Devrim İçin Parti, Parti İçin Örgütsel Hazırlık" sloganı altında sürdüren konferansta, dünya ve Türkiye'deki gelişmeler ele alındı; sınıf mücadelesinin seyri, sorunları, Komünist Hareketin ideolojik politik ve örgütsel durumu ayrıntılı olarak tartışıldı.

İkinci gününde Komünist Hareket'in hedefi olan devrimci sınıf partisinin inşası sorunu ve bu insanın neresinde bulunduğu sorusuna cevap arandı.

Konferans tartıştığı sorunlarla ilgili önemli kararlar aldı. Konferansın aldığı kararların bir kaçını okurlarımızla paylaşıyoruz

1-Dünya kapitalist sisteminin genel bunalımı, eşitsiz bir biçimde de olsa, tek tek kapitalist ülkeleri etkilemeyi sürdürüyor. Kriz koşullarında, devletlerarası güç dengeleri önemli ölçüde değişime uğradı. Emperyalist devletler ve tekeller arasındaki rekabet keskinleşti. Bölgesel savaşlar biçiminde kendini ortaya koyan rekabet ve paylaşım, dünya çapında bir savaşa büyüme potansiyelini koruyor. Doğu Avrupa, Kuzey Afrika, Ortadoğu ve Pasifik savaş tehdidinin büyüdüğü alanlar olarak öne çıkıyor. Rekabet, askeri alanda hızlanan bir savaş hazırlığı ve silahlanma yarışı olarak sürüyor.

Bu Sayımızda

- T.C. ve Erdoğan'a IŞİD Desteği...3
- İşçi Sınıfının Tarihsel Görevi....4
- En Kanlı Örgüt Kapitalizm.....4
- Çaldağı'nda Nikel'e İzin Yok.....5
- Bilinç-Örgüt-Mücadele.....6
- Üniversiteleri Savunmaya.....8
- Parasız Eğitim Hakkı.....8
- Halkımıza, Yoldaşlara.....10
- ABD Dünyayı Kuşatıyor.....10
- Yine K. Armutlu Yine Katliam.11
- Kürdistan'da Sömürge Savaşı.12

En Önemli Toplu Sözleşme : Asgari Ücret

Bazı Avrupa Ülkeleri ve Türkiye'de Asgari Ücret (2015/2)

Ülke Adı	Asgari Ücret (Euro)
Lüksemburg	1.923
Hollanda	1.508
Belçika	1.502
Almanya	1.473
İrlanda	1.461
Fransa	1.457
İspanya	756
Malta	720
Yunanistan	683
Portekiz	589
Polonya	417
Macaristan	333
TÜRKİYE	297
Bulgaristan	194

Açlıksınırı 1390 TL, yoksulluksınırı 4530 TL, önerilen asgari ücret 1300 TL, TÜİK'in asgari ücret hesabı 1600 TL, İşçi Sınıfı bu Asgari Ücret

Tiyatrosunu Yıkmalıdır.

Türkiye burjuvazisi işçi sınıfını aldatmak, toplantı masasında işçi sınıfını kandırmak için bir oyun sergiliyor; tüm burjuva partileri ve burjuva kurumları tarafından etrafta bir çok rakam dolaştırarak algı oyunu yapmakta ve bir tiyatro sergilemeye çalışmaktadır. İleri işçiler işçi sınıfına sergilenen oyunu anlatmalı, asgari ücret tespitinin sıradan bir rutin işlem olmadığını, bütün proletaryanın yaşamını belirleyen en önemli toplu sözleşme olduğunu anlatmalı, bu sergilenen oyunu bozmalıdır.

Toplantılar Burjuvaziye Nefes Aldırmak İçin.
devamı sayfa 4'de

En Önemli Toplu Sözleşme : Asgari Ücret

sayfa 1'den devam

Asgari ücret tespit komisyonu geçtiğimiz günlerde üçüncü toplantısını yaptı. Finans kapital ve burjuvazi adına TİSK ile Hükümetin, işçi sınıfı adına Türk İş'in masaya oturduğu işçi sınıfının bu en büyük ve en önemli toplu sözleşmesinde, görüşmeler yine bir komedi gösterisine dönmüş durumda.

Hükümet seçim vaatleri kapsamında önerdiği 1300 TL asgari ücreti, masaya öneri olarak getirdiği için 2016 yılı için asgari ücretin 1300 TL gibi bir rakam belirlenmesi gündemde. Burjuvazi yandık, öldük, bittik feryatları ile daha önce 1000 TL olan asgari ücretin üzerine gelecek 300 TL' lik eklemenin, yine vergilerle işçi sınıfından alınan paydan devlet tarafından kendisine ödenmesini, yani ilave gelecek asgari ücretin devlet tarafından işverenlere verilmesini istiyor. Yapılan toplantılarda zaman burjuvazinin kaynağı nasıl alabileceği görüşmeleri üzerinde geçiyor.

Dişarıya ve basına kapalı olarak yapılan üçüncü toplantının en önemli özelliklerinden birisi Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) asgari ücret hesaplamasının toplantı masasına gelmesiydi. TÜİK net asgari ücretin, ağır işlerde bin 599 lira, orta ağır işlerde bin 427 lira, hafif işlerde ise bin 326 lira olması gerektiğini belirtiyordu. Komisyon, herhangi bir ilerleme kaydedemeyerek gelecek hafta yine Devlet, TİSK, ve Türk İş'in katılımıyla dördüncü kez toplanma kararı aldı .

Asgari Ücretin Belirlenmesinde Bilimsel Yaklaşım Yok

Asgari ücret Türkiye'de en çok konuşulan tartışılan konulardan birisi olmasına karşın, üzerinde en az bilimsel çalışma yapılan konu yine asgari ücret. Öyle ki bilimsel çalışma yaptığını iddia eden kişilerce yapılan çalışmalarda belirlenen asgari ücretler bile gerçekçi yaklaşımla belirlenecek asgari ücretten çok aşağısında kalıyor, Türk İş yaptığı çalışmalarda yoksulluk sınırını Kasım ayı çalışmalarına göre 4,530 TL belirlediği halde, Asgari ücret için toplu sözleşme masasına düşük ücret önermekte, DİSK 1900 TL, Burjuva partileri ise MHP 1400 TL, CHP 1500 TL, HDP 1800 TL olmak üzere düşük ücretler önererek, hepsi elbirliğiyle işçi sınıfının sefalet içerisinde çalışmasının devamını istemektedir.

Asgari ücret Türkiye'de asgari ücret tespit komisyonlarınca belirlenmektedir. Asgari ücret tespit komisyonlarının geçmişten bugüne belirledikleri asgari ücretler işgücünün karşılığı olmaktan çok öte, ölüm kalım savaşındaki Tekelci kapitalizmin talepleri doğrultusunda bir sefalet ücreti olmakta ve işçi sınıfını açlık sınırının da altında bir ücretle yaşamaya mahkum etmektedir. Oysa asgari ücret bilimsel olarak gerçekçi bir yaklaşımla niteliksiz işgücünün değerini temsil edecek şekilde belirlenmelidir. Gerçekte ise asgari ücret

ülkenin ekonomik ve toplumsal gelişmesini yansıtacak şekilde işçi sınıfının niteliksiz iş gücünün de bu zenginlikten alacağı pay kadar artı fark içermelidir.

“Toplumsal gelişme son çözümlemede üretici güçlerin gelişmesi demektir. Üretici güçlerin gelişme düzeyinin ana ölçütü üretim araçlarıdır. Ana üretim gücü ise emektir. Emek olmadan üretim araçları ne üretebilir, ne de kullanılabilir.” Asgari ücretin değerinin belirlenmesinde ana ölçüt, üretim güçlerinin gelişmesidir. Bu demektir ki, ana ölçütümüz üretim güçlerinin genel gelişme düzeyinin nesnel olarak sağlayabileceği tüm olanaklardan işçilerin, emeğiyle geçinenlerin yararlanmasıdır. Bu proletarya için gerçekçi istemdir.

Asgari ücretin tespitine gerçekçi istemle yaklaşmak gerekir. Genel olarak gerçekçi istem, toplumsal gelişmenin çıkarlarına uygun, üretici güçlerin genel gelişme düzeyinin nesnel olarak sağlayabileceği tüm olanaklardan işçilerin yararlanmasının istemidir.

Buna ülkenin ekonomik ve siyasal koşullarının uygun olmadığı düşüncesi ile karşı çıkanlar olacaktır, olmaktadır.

“Eğer biz bir istemin uygulanabilirliğinden onun genel olarak toplumsal gelişmenin çıkarlarına değil de ekonomik ve siyasal koşulların o günkü durumuna uygunluğunu anlıyorsak, bu tamamen yanlış bir ölçüttür.”

Asgari Ücret İşgücünün Karşılığı Olmalıdır.

Asgari ücret işgücünün karşılığı olarak hesaplanmalıdır. İşgücü, insanın üretim yaparken harcadığı zihinsel ve fiziksel enerjilerin toplamıdır. Yaşadığımız toplumsal sistem kapitalizmdir. Kapitalizmde işgücü alınıp satılan bir maldır. İşgücünün değeri bir işçinin ailesiyle birlikte kendisini yeniden üretebilmesi için gerekli fiziksel iş eğitimi ve tarihsel olarak belirlenmiş toplumsal kültürel gereksinimlerinin karşılığıdır. Onların değeri ise üretim güçlerinin genel gelişme düzeyini yansıtarak ortaya çıkar. Bu nedenle işgücünün değeri üretim güçlerinin genel gelişme düzeyinin nesnel olarak sağlayabileceği bir olanaktır ve işgücünün kendisini yeniden üretebilmesi için gereklidir. Bu her dönemde böyledir ve bu olması gereken asgari ücretin en alt sınırıdır. Eğer asgari ücret bundan daha alt düzeyde belirleniyorsa ana üretici güç, emek zarar görüyor demektir. Bu da toplumsal gelişmeye ters olarak işçi sınıfına sefalet, burjuvaziye ise daha fazla kâr getirisi demektir.

Yaşadığımız toplumda, ücret teorik olarak işgücünün değerinin fiziksel sınırının altına düşmemelidir. İşgücü, üretim açısından makina gibi gerekli bir mal olduğu için bu böyledir. Nasıl ki makinanın amortismanı varsa, işgücünün de fiziksel olarak ayakta durabilmesi gerekir. Türkiye'de hem tekel fiyatları nedeniyle ücretin yüksek olması gerekiyor, hem de tekelcilerin kârının daha yüksek olması için ü-

ret, değişik yollarla işgücünün değerinin fiziksel olarak en alt sınırının da altına itilmektedir. Türkiye'de bugün olması gereken asgari ücret ile gerçekleştiren asgari ücret arasında az bir miktar değil, bir uçurum bulunmaktadır. Kendi yaşamını sürdürebilmek için Tekelci kapitalizm tarafından ana üretici güç olan emek öldürülmektedir; üretim araçlarından gereği gibi yararlanılmamaktadır. İşçi sınıfı açlıkla yüz yüze, evsiz barksız bırakılmaktadır.

Bu durum toplumsal gelişmeye ters düşmekte, burjuvazi ve tekelci kapitalizm, kendi varlığını sürdürmek için toplumsal gelişmenin önünü tıkamaktadır.

Asgari Ücret ve İstemler

Tekelci kapitalizm kendi kârı için ekonomiyi çarpıtmıştır. Çarpıklık, temel bunalımı arttırdıkça ayakta durabilmek için ücretler daha da aşağıya itilmektedir. Türkiye'de tekelci kapitalizmin emperyalistleşme sıçramalarının yükü işçilere taştıtırılmakta, bunalımın faturası işçilere kesilmektedir. İşçi sınıfı örgütlenmesini büyütürken, sendikal birliğini sağlayarak en önemli toplu sözleşme olan asgari ücret tesbit masasına güçlü oturmalı ve hakkı olanı almalıdır. Niteliksiz işgücünün değeri olan asgari ücret bir işçinin ailesiyle birlikte hem fiziksel, hem toplumsal hem de kültürel gereksinimlerini karşılayacak ücrettir. Başka bir söyleyişle, ülke içinde olması gereken en düşük ücret budur. İşçi, köylü, memur, teknik eleman, mimar ve mühendislerin bir kısmına, herkeşe, yaşamak için ev kirası ile zorunlu giderleri karşılayacak asgari ücret verilmeli ve bu asgari ücret net olarak en az 4,600 TL. olmalıdır. (4,530 TL Türk İş'in belirlediği yoksulluk sınırıdır.)

Niteliksiz işgücünün değeri, tüm işçilerin en düşük hakkıdır. Fabrika-ya, işyerine ya da işkoluna göre değişmez. Çalışan işçilerin nitelik, kıdem durumu fabrikadan fabrikaya değişebilir, ama niteliksiz işgücünün değeri değişmez. Bu nedenle asgari ücret temel taban ücret olarak belirlenmeli ve diğer işyerlerine aktarılırken fabrika koşullarıyla kıdem durumları göz önüne alınarak aktarılmalıdır.

Türkiye, işçi sınıfı açısından geçim koşullarının zor olduğu bir ülkedir. Ücretlerin belirlenme-sinden çok kısa bir süre sonra belirlenen ücretler erimekte ve bir anlam taşımamaktadır. Bir yıllık ve daha uzun süreli olarak belirlenen ücretlerin bir anlamı olmamaktadır. Bu nedenle temel taban ücret olan asgari ücret 3 ayda bir fiyat artışlarına göre yeniden ayarlanmalıdır. Türk İş'in yapmakta olduğu geçim endeksi araştırmalarına göre oluşacak farklar ve değişimler asgari ücrete eklenmelidir. Tüm kesintiler çıkarılıp net olarak belirlenmelidir.

Sonuç

Ölüm kalım savaşında olan Türkiye tekelci kapitalizmi ürettiği mallara uluslararası pazarda yer bulabilmek, sermaye ihracını ve uluslararasılaşma-

sını büyütme için işçilerden özveri istemekte, gerçek anlamda ücretleri sürekli olarak düşürmektedir. Düşük asgari ücret ülke genelinde işçi sınıfı için bütün ücretleri geri çekici bir etki yapmakta; bir bütün olarak işçi sınıfını açlığa ve sefalete mahkum etmektedir. Sendikaların zorlu savaşmalar sonucunda almış olduğu ücretler bile asgari ücretin altında kalmakta, olması gereken asgari ücrete yaklaşamamakta, ya da üzerine çıkamamaktadır. Hemen hemen hiçbir işkolunda olması gereken asgari ücret düzeyinin üzerinde ücret alan işçi yoktur. Bu da Finans kapitalin asgari ücreti düşük tutarak, genelde ücretleri düşürme eğiliminde olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Asgari ücrete bilimsel yaklaşımlarla ve gerçekçi istemle yaklaşılmalıdır. Niteliksiz iş gücünün değeri, yani olması gereken asgari ücret, ayda net 4,600 TL. olmalı ve bütün ücret belirlemelerinde temel taban ücret alınmalıdır. Bu ortak taban ücrete nitelikli emeğin ve çocuk sayısının farkları eklenecek net ücret istemleri belirlenmelidir.

Dörtbin 600 TL lik asgari ücreti belirlerken, Türk İş tarafından yapılan geçim endeksleri ve tarafımızdan hesaplanan 4 kişilik bir ailenin minimum besin gideri esas alınmıştır. Çünkü işçi tek başına değildir. Tekelci kapitalizm işçiyi tek kişi olarak kabul ettirmeye çalışsa da, işçi ailesiyle birlikte yaşamaktadır. Türk İş tarafından yapılan araştırmalar göstermektedir ki Türkiye'de 2015 yılı Kasım ayında dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapması gereken gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) 1.390,61 TL, Gıda harcaması ile birlikte giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer harcamaların toplam tutarı ise (yoksulluk sınırı) 4.529,66 TL'dir. (Bekar olan bir çalışanın aylık yaşama maliyeti ise 1.683,50 TL dir.)

Tablo-1

Dört Kişilik Bir Ailenin Açlık- Yoksulluk Sınırı				
	Kas.14	Ara.14	Kas.15	Ara.15
Yetişkin Erkek Gıda Harcaması	340,20 TL	242,59 TL	377,69 TL	382,15 TL
Yetişkin Kadın Gıda Harcaması	279,66 TL	281,22 TL	314,70 TL	319,18 TL
15-19 Yaş Çocuk Gıda Har.	363,64 TL	265,81 TL	407,08 TL	411,73 TL
4-6 Yaş Çocuk Gıda Har.	241,37 TL	242,73 TL	273,62 TL	277,54 TL
Açlık sınırı	1.224,87 TL	1.232,35 TL	1.379,09 TL	1.390,61 TL
Yoksulluk Sınırı	3.989,80 TL	4.014,17 TL	4.492,15 TL	4.529,66 TL

Kaynak : Türk İş açlık ve yoksulluk sınırı Kasım 2015 <http://www.turkis.org.tr/>

Tablo-2 :TÜİK'in önerdiği asgari ücret rakamları ve belirlenen asgari ücretle oluşan farklar

Asgari ücrette eksik belirleme nedeniyle doğan kayıp (TL/AY)			
Yıllar	TÜİK'in önerdiği asgari ücret	Uygulanan asgari ücret	Asgari ücretlinin uğradığı zarar
2010	795,95	576,57	219,38
2011	900,08	629,95	270,13
2012	970,85	701,13	269,72
2013	1.025,40	773,01	252,39
2014	1.205,10	846,00	359,10
2015	1.424,70	949,08	475,62
2016*	1.599,60	1.300	299,60

(*) Ocak ayları itibarıyla. 2016 tahmin. Kaynak Türk İş

Tabloyu aktaran <http://www.sozcu.com.tr/>

T.C. ve Erdoğan'a IŞİD Desteği

sayfa 1'den devam

T.C., emperyalist hevesler ve Kürt halkına karşı yeni bir imha hareketini başlatma hesabı ile Suriye'nin kapitalist sisteme entegrasyonunu ve yeniden bölüşümünü öngören emperyalist müdahalede yer aldı. Ve bu müdahalede IŞİD, El Nusra vb. Sünni İslam örgütleri organize etme, destekleme ve yönlendirmede önemli görevleri üstlendi.

Müdahale, bu örgütlerle birlikte işgal edilen Türkiye - Suriye sınır kapıları üzerinden yürütüldü. Her türlü lojistik destek bu kapılar kullanılarak organize edildi. Başka ülkelerden gelen militanlar bu kapılar kullanılarak IŞİD, El Nusra ve benzeri örgütlere katıldı. Yaralanan militanlar Türk hastahanelerinde tedavi gördü. Silah ve mühimmat dolu binlerce TIR bu kapılardan geçerek IŞİD ve El-Nusra'ya teslim edildi. Afyon'dan gönderilen mühimmat el bombaları ortaya çıktı.

Türkiye'nin Suriye'ye doğrudan müdahalesi için öngörülen provokasyonlar T.C.- IŞİD ortaklığıyla organize edildi. Cilvegözü ve Reyhanlı'da bombalar patlatıldı. ABD ve AB'nin Suriye'ye doğrudan müdahaleye ikna edilebilmesi için, IŞİD ve El Nusra'ya sarin gazı verildi. Türkiye'nin doğrudan müdahalesini başlatabilmek için düzenlenen sarin gazlı provokasyonlarda binlerce sivil öldürüldü. Türkiye bu uğurda kendi vatandaşlarını öldürmekten bile geri durmadı. 2013 'de İşleri Bakanlığı'nda MİT, Genelkurmay ve hükümetin katıldığı toplantıda deşifre olan konuşmalar T.C.'nin doğrudan müdahale için işi nelerle vardırıldığını gözler önüne serdi.

Kısaca, Türkiye IŞİD ve benzeri Sünni İslam örgütler için lojistik, eğitim ve operasyonel üs olarak işlev gördü, görmeye devam ediyor. Türkiye ile IŞİD arasındaki ilişki bununla sınırlı kalmadı. Ayrıca Türkiye MİT kanalıyla IŞİD saflarında savaşmak üzere binlerce islamcı genci Suriye'ye gönderdi. Bu militanlar bugün Türkiye'de yeni bir paramiliter örgütlenmenin temelini oluşturuyor. T.C., geçmişte de Ermeni ve Pontus soykırımlarında bu türden suçlulardan paramiliter gruplar kurmuştu. Şimdi aynı şeyi Kürtler için organize ediyor. Bugün bu paramiliter gruplar, Ordu ve Polis içerisinde görev yapıyor.

IŞİD, T.C.'den aldığı aktif desteğin karşılığını önce işgal ettiği alanda el koyduğu petrolü Türkiye üzerinden uluslararası piyasaya sürerek ödemeye başladı. Suç birliği İki tarafa da kâr sağladı. IŞİD finansman sorun çözerken, Türkiye'de ucuz petrole kavuştu. IŞİD'in Türkiye üzerinden piyasaya sunduğu petrolden Erdoğan ve ailesinin önemli bir pay aldığı uluslararası medyada yankılandı.

IŞİD'in T.C.'ye desteği, Suriye'de oluşan Kürt kantonlarına saldırılarla sürdü. Şengal'de, Kobani'de katliamlar düzenledi. T.C. ve Erdoğan katliamları ellerini ovuşturarak seyret-

ti. Ancak sonuç T.C. ve Erdoğan'ın beklediği gibi olmadı. Kürt güçleri ABD öncülüğündeki koalisyonun da yardımıyla IŞİD'e geçit vermedi.

IŞİD'in T.C. ve Erdoğan'a Türkiye sınırları dışındaki bu desteği, Türkiye sınırları içinde bombalı eylemlerle sürdü. 7 Haziran seçimi öncesi HDP'nin seçim barajını aşacağıının netleşmesi ile tek başına iktidar olma olanağını kaybeden AKP ve Erdoğan'ının imdadına yine IŞİD yetişti. Seçimin hemen öncesinde HDP Diyarbakır mitingi bombalandı.

AKP'nin tek başına iktidar olanağını kaybettiği 7 Haziran seçiminin ardından IŞİD ile T.C. - Erdoğan dayanışması artarak sürdü. Suroç katliamını Ankara katliamı izledi. Başbakan Davutoğlu Ankara katliamı sonrasında bu işbirliğini “bombacıları biliyoruz ama eylem yapmadan yakalayamıyoruz” diyerek itiraf etti.

ABD öncülüğündeki koalisyonun Irak ve Suriye'deki önceliklerini dikkate almayan Türkiye'nin IŞİD'i kendi hesabına kullanma girişimi, Türkiye hükümeti üzerine koalisyona katılma baskısına dönüştü. Türkiye istemeye istemeye koalisyona katılmak zorunda kaldı. İncirlik üssünü ABD ve koalisyon uçaklarına açtı. Bunun karşılığında Kandil ve çevresindeki PKK mevzilerini bombalama olanağını elde etti. Türk ordusu IŞİD'e saldırı adı altında Kürt halkına karşı yeni bir imha harekâtını başlattı.

Türkiye'nin heves ve umutlarını suya düşüren esas gelişme Rusya'nın Suriye'ye yerleşmesiyle yaşandı. Rusya'nın Suriye'ye girişiyle Türkiye'nin öteden beri bir oldubitti haline getirmeye çalıştığı Suriye'ye müdahalenin gerçekleştiremeyeceğini anlaması uzun sürmedi. Koalisyon güçlerinin aksine Rusya'nın IŞİD mevzilerini etkili bir şekilde bombalamaya başlaması, Türk tankerlerini vurması ve Türkiye sınırındaki El Nusra, Ahrar El Şam gibi Sünni örgütlere yönelmesi ,Türkiye'nin Suriye'deki varlığını ortadan kaldıran başka bir gelişme oldu.

Rusya'nın bu müdahalesine Türkiye, kaybetme telaşı içinde, Rus savaş uçağını düşürerek cevap verdi. Türkiye'nin uçağı düşürdükten sonra sanki saldırıya uğrayan kendisiymiş gibi apar topar NATO'yla konuşması, giriştiği provokasyonun boyutunu ortaya koyuyordu. Daha önce bir Suriye uçağı ve helikopterini düşürdüğü hatırlanacak olursa, Türkiye'nin hesabı, sınır bölgesinde fiili uçuşa yasak bölge oluşturarak Suriye'de müttefiklerinin elindeki son mevzileri korumak, NATO'nun desteğini arkasına alarak Rusya'yı en azından sınır bölgesinden uzaklaştırmaktı.

Türkiye yaptığı hatanın büyüklüğünü ancak NATO'nun beklediği tepkiyi vermemesi ve Rusya'nın Suriye'ye iyiden iyiye yerleşmesiyle anladı. Rusya, bu saldırıyı kullanarak

Suriye'deki varlığını güçlendirdi. Kırada, denizde ve havada kuvvetlerini yeni muharebe araçlarıyla takviye etti. Suriye iç savaşından bu yana Suriye - Türkiye sınırında Suriye toprakları üzerinde kendi ülkesindeymiş gibi hareket eden Türk Hava Kuvvetleri, bu kez Suriye tarafına geçemez oldu.

Gelişmeler karşısında Suriye'den ümidini kesmek zorunda kalan T.C. son çare olarak Irak'a yöneldi. Türkiye, Musul'un IŞİD'den temizlenme hazırlıklarının yapıldığı bir dönemde Irak'ın Başika bölgesindeki askeri varlığını yeni silahlı birliklerle güçlendirerek bölgesel güç senaryosunu sürdürmeye çalıştı. Türkiye'nin amacı, Musul üzerindeki geleneksel hak iddiasına dayanarak muhtemel bir Sünni Irak devletinde etkin bir konum kazanmak ve bundan daha da önemlisi Başika'da Kürt özgürlük mücadelesine karşı kullanılmak üzere tahkim edilmiş bir üs oluşturmaktı. Türkiye'nin bu planı yine bölge dengelerine çarptı. IŞİD'in Başika yakınlarına yaptığı saldırıyı Türkiye Başikadaki varlığını haklı göstermek için kullansa da, Irak merkezi hükümetinin kararlı tutumu sonucu Başika'dan “Barzani Kürdistan'ına” “intikal” etmek zorunda kaldı. Türkiye bu son darbeye bölgedeki geleneksel ittifakını güncelleyerek karşılık verdi. Bölgede Türkiye, Barzani, İsrail ve IŞİD ittifakının güncellenmesi için yoğun bir bir diplomasi trafiğı başlatıldı. Barzani apar topar Türkiye'yi ziyaret etti. Davutoğlu ve Erdoğan'la görüştü. MİT ve özel kuvvetlerde ağırlandı. Görüşteki sorunlara karşın kapalı kapılar ardında sorunsuz olarak yürütülen Türkiye - İsrail ilişkileri legalize edildi.

Dışarda yoğun bir diplomasi trafiğı işlerken, içerde Türkiye, Suriye politikasındaki her tıkanmadan sonra izlediği yolu izleyerek bu kez de silahı yeniden Kürt özgürlük hareketine yöneltti. 7 Haziran seçimlerinden sonra Kürt özgürlük hareketini hedef alan savaş, bugün Genelkurmay belgelerinde yer aldığı biçimiyle “orta dereceli bir savaş” olmaktan çıkarak, Kürt halkının bütününe karşı bir imha Savaşı'na dönüştü. Türk ordusu kara, hava ve özel Kuvvetleri ile Kürt şehir, kasaba ve mahallelerini kuşatma altına aldı. T.C. Kürdistan'da Şehirlerin, kasabaların, mahallelerin tank ve toparla dövüldüğü. evlerin bombalandığı, yakıldığı, insanların katledildiği tam bir sömürge savaşı sürdürüyor. İnsanca yaşama olanağının kalmadığı bu sefalet ortamında Kürt halkı özellikle Kürt kadınları ve gençleri kahramanca direniyor.

Her ne kadar Türk devleti “doğudaki” topyekün imha savaşını terör, milliyetçilik ve şovenizmi kullanarak “batıyı” sorunsuz yönetme aracına dönüştürse de, “batıdaki” sesleri kıssa da, bu son İmha Savaşı'nı kaybetmeye mahkumdur.

Komünist Hareketin 3. Konferansı Toplandı

Bu gelişmeler kapitalizmin istikrarını sarsıyor. Dünyanın rengi alttan alta kızışlıyor. Bugün dünya, yeni bir devrimci dalganın eşiğindedir. Devrim günceldir. Devrimci hazırlık günceldir. Bu hazırlığın ana eksenini devrimci sınıf partisinin oluşturulmasıdır. Komünist Hareket bu görevi ertelenemez bir görev olarak ele alır.

2-Kürt halkının kendi kaderini tayin etme doğrultusunda yürüttüğü mücadele ivmelenerak sürüyor. Güney Kürdistan'da kurulan “Kürt Otonom Bölgesi”, kurulduğundan bu yana bağımsız olma yolunda önemli adımlar attı. Suriye'de emperyalist müdahale ve iç savaş sırasında kurulan Kürt Kantonları özellikle IŞİD şahsında gericiliğe karşı verdikleri mücadele ile önemli bir başarı elde etmiştir. Kuzeyde Kürt Özgürlük Hareketi devletin “terörle mücadele” adı altında yürütmüş olduğu inkar ve imha siyasetine karşı önemli mevziler kazanarak mücadelesini sürdürüyor.

Bu çerçevede Komünist Hareket:

* Kürt halkının inkâr ve imhaya karşı çok ağır bedeller ödeyerek kimliği, anadili, onuru ve kendi yazgısını kendi ellerine almak için yürüttüğü haklı mücadeleye büyük değer biçer, Türk devletine karşı yürütülen bu mücadeleyi meşru görür ve destekler.

* Kürt halkının Cizre, Nusaybin, Silvan, Sur ve diğer bölgelerde devletin imha politikasına karşı yükselttiği direnişleri selamlar, Türkiye işçi sınıfı ve halklarını bu direnişlerle dayanışmaya çağırır.

3-Komünist Hareket, önüne koyduğu Komünist Parti inşa görevini tüm komünistlerin katılımına açık bir faaliyet olarak ele alır. Bu faaliyetin her aşamasında komünistlerin birliğinin sağlanması hedefini gözetir.

Hareketimiz; “komünistlerin birliği” sorununun çözümünü, kendi bağımsız ideolojik, politik ve örgütsel çalışmalarına sıkı sıkıya bağlı bir faaliyet olarak ele alır. Komünist Hareket, komünistlerin birliğini gözetken farklı grupların kendi faaliyetini daha da yetkinleştirmeleri ve ilkeli duruşlarını netleştirmelerini komünistlerin birliğini zorlaştıran değil, tam tersine komünistlerin birliği çalışmalarına güç katan, birliğin devrimci ilkeler temelinde yükselmesini sağlayarak onu kolaylaştıran çok önemli bir etken olarak görür.

İşbaşı gazetesi Komünist Harekete çalışmalarında başarılar diler.

İşçi Sınıfının Tarihsel Görevleri İçin İşbaşına

N. Fırat

Burjuvazi, bir türlü bitmek bilmeyen ekonomik ve sosyal krizin bedelini işçilerin sırtına yüklemeye, işçilerin onursuzlaştırılmaya çalışılmasının, sefaletinin mimarı olmaya devam etmektedir.

İşçi sınıfı yoğun bir yabancılaştırma saldırısı altında kendi gerçekliğinden uzaklaştırılıyor. On yıllarda yaşanan maden kazaları, (örneğin Soma) ve yine günlük gazetelerin arka sayfalarına sıkışmış iş kazası sonucu ölümler karşısında gitgide duyarsızlaştırılıyor. Kürt halkının yaşamsal varlığını korumaya yönelik olan direnişinin terörizm olarak adlandırıldığı kara propagandalar sonucu uyutulmaya çalışılan devasa bir emekçi sınıfı, zaman zaman sınırlı bir biçimde yer yer hareketlense de, toplumsal yapıyı etkileyecek saracak adımları hâlâ atamamaktadır.

İşçi sınıfı 2007’ de başlayan, artık bir yaşam biçimi halini almakta olan ekonomik krizle beraber, kemerlerini sıkmaya devam ederek, patronlarını krizden çıkarmaya kararlı bir şekilde, daha fazla semirebilsinler diye ölesiye çalışmaya devam etmektedir.

Kapitalist toplumda, çalışma yaşamı, her türlü düşünsel yozlaşmanın her türlü yaşamsal bozukluğun nedenidir. Kadınların, çocukların güvencesiz, esnek çalışma sonucu alabildiğince sömürülmesi, onların geleceklerinin yok edilmesi, onursuzlaştırılmaları sıradan günlük faaliyetlerden biri haline gelir-

ken, işçi sınıfı burjuva ideolojisinin etkilerinden kendisini sıyırmış değildir.

İşçi sınıfının erkek üyeleri, kadınlarını ve çocuklarını, bir gün zengin olma hayali ile korkunç sömürünün kucağına gönderirken, burjuvaziye özenerek onun gibi zengin olma düşünden, sabahları işine giderken yaşamış olduğu “ağzına yapışmış o zehirli acılık” dahi ayıramamaktadır.

1800’lerde İngiltere’de yayınlanan “alışveriş ve ticaret üzerine” adlı bir broşürde işçilerin çalışma evlerine kapatılmaları, dışarıyla bağlantıları kesilerek bu ideal çalışma evlerinde gerektiğinde “terör” benzeri yöntemlerle dolu dolu çalıştırılmaları öneriliyordu.

Bu gün bu şartlarda bir değişme olduğunu kim iddia edebilir. Organize sanayi bölgelerindeki fabrikalar, ek sisteme verdiği zarara rağmen, bölge halkının direnişine rağmen, devlet desteği ile açık tutulmaya çalışılan maden sahaları vb. birçok fabrika ve işletme, demir kapılarla dışarıdan ulaşma zorlaştırılarak, servis araçları fabrika bahçesinden kaldırılarak işçilerin dışarıyla bağlarının minimize edilmeye çalışılması sonucu, bahsedilen çalışma evlerine dönüştürülmüştür.

Kapitalistler, yaklaşık iki yüz elli yıldır aynı yöntemleri uygulamaktan çekinmemekte ve işçilerin dışarı ile bağlantılarını koparttıkları ölçüde, onların bir araya gelmelerinin, dayanışmalarının önünü alacağını hesap etmektedir.

Eğitimsiz İşçi kitleleri, şovenizm-

le kandırılarak, düşmanlık beslediği, kendisi gibi işçi ya da yoksul olan diğer kimlikleri ya da farklılıkları aşagılarken, sömürünün devamına katkı sağladığını farkında olamamaktadır.

İşçi sınıfının kanını emmek suretiyle savaşları finanse eden savaş çıkırtkanı kapitalistlerin, AKP gibi savaş, iç savaş üzerinden nemalanmayı kurnazlık sayan savaş çıkırtkanlarının ülkenin bir yanını kan gölüne bu kadar rahat çevirmelelerinde, burjuva ideolojisinin bombardımanı karşısında şaşkınlığa düşmüş, ne yöne yürüyeceğini hesap edemeyen işçilerin de payını teslim etmek gerekir.

İşçi kitlelerine tarihsel görevleri, zorunlulukları anlatılmadıkça, dayanışmayı örgütlemek gerektiği tekrardan hatırlatılmadıkça, sermayeden, yani ölü-emekten bağımsızlaşmak suretiyle, insanlığın kurtuluşunun mimarı olabileceğinin altı çizilmedikçe, saflarındaki rekabetin yerini dayanışma alamayacaktır. Aksi durumda milliyetçi fikirlerin, şovenist hezeyanların etkisi altında sermayenin bunalımlarının bir parçası olarak kendi sefaletinin de nedeni olacağı açıktır.

İşçi kitleleri, burjuva ideolojisinin bombardımanına karşı sadece ve sadece dayanışmayı örgütlemeyi becerdiği zaman, dışının parçası olmak yerine o dışının bölümlerine ayakkabısını, terliğini sıkıştırmış olacaktır. İşte bu durumda işçi sınıfı kendisi için sınıf olma yolunda adım atmış sayılabilir.

Roma imparatorluğunu yıkanların, ilkel Cermen kabileleri olduğu hatırla-

nacak olursa, sefahati ve bu sefahatin üzerine kurduğu sömürü düzenin acımasızlığıyla ünlü Roma imparatorluğu, yıkıldığında, insanlık, köleci üretim ilişkilerini sürdürmek yerine, birilerinin çoktan unutmuş olduğunu düşündükleri komünal ilişkilere, dayanışma fikrine dönüştü gecikmemişti. İşçi kitlelerinin, kendisi için sınıfa dönüşmeleri için rekabetin, birbirinin ayağını kaydırmanın yerine, dayanışmayı örmekle işe başlamaları gerekmektedir.

Bugün işçi kitlelerine yaşadıkları sefaletten kurtulmaları ve daha insanca bir yaşam için daha fazla değil, daha az çalışmaları ve öğrenmeleri gerektiği anlatılmalıdır. Yanılsamaların yerine, onları mücadelenin bir parçası haline getirecek gerçekleri açıklamaya kampanyalarına ihtiyaç vardır.

İşçi sınıfının sınıf bilinci, günlük ekmek kavgasının, yani daha az çalışarak, daha fazla ücret almasının mücadelesini verirken başka ülkelerde ve yerlerde sınıf kardeşlerine yöneltilmiş olan namlunun bir gün kendisini de vurabileceğini bilmesi, buna fırsat tanımamak üzere harekete geçmeyi göze almasıdır.

Kapitalizm onursuz yaşam ve çalışma koşulları demektir. Baskı ve zulümün yerine başka bir dünyanın, özgür bir dünyanın mümkün olabileceği tarihte defalarca kanıtlanmıştır. Komünistler işçi sınıfına tarihsel görevlerini hatırlatmayı temel düstur haline getirdiklerinde ve onlarla birlikte, onların önünde yürümeyi becerebildiklerinde insanlığın kurtuluş ufku olacaktırdır.

En Kanlı Örgüt Kapitalizm, İşçileri Katletmeye Devam Ediyor

Halil Atay

2015 yılının ilk 11 ayında 1593 işçi, Aralık ayının ilk 24 gününde 114 işçi yaşamını yitirdi.

Savaş, politikanın başka araçlarla devamıdır. İş cinayetleri de sermayenin işçilerle olan savaşının bir ürünü. Kapitalist sistemin uyguladığı politikalarla işçi sınıfının iş ve yaşam koşulları sürekli kötüleşirken, çalışma yaşamında kazanılan haklar adım adım geriye giderken, burjuvazi ve burjuvaziye hizmet edenler tarafından sendikalar bölünüp parçalara ayrılırken, iktidar ve sermaye sendikaları ele geçirip onları sistemin koruyucusu yapma hedefini sürdürürken, sendikalar iktidara alkış tutarken, iş cinayetleri bütün hızıyla devam ediyor,

14 Aralık tarihinde bir günde 12 işçi, 23 Aralık tarihinde bir günde 10 işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi.

2015 yılı Aralık ayında yaşanan bazı iş cinayetleri:

Mardin, Dedaş ta akıma kapılan 27 yaşındaki arıza bakımıcı Kadir Çiftsüren yaşamını yitirdi.

Vadi İstanbul’da, halatı kopan iskeleden düşen inşaat işçisi Kadri Balta yaşamını yitirdi.

İzmir Kemalpaşa’da İzmir-İstanbul

Otoyolu şantiyesinde üzerine kamyon devrilen 24 yaşındaki şoför Oktay Can yaşamını yitirdi.

Kocaeli Dilovası’nda bir fabrikanın çatısının tamirinde çalışan Suriyeli 26 yaşındaki Ahmet Hacneyief çatı kaplamasının kırılması sonucu düşerek yaşamını yitirdi.

Sabiha Gökçen Havalimanındaki patlamada yaralanan işçi Zehra Musa Yamaç (30) hayatını kaybetti

Antalya’da bir maden sahasında çalışan 41 yaşındaki Yalçın Coşkun, dağdan kopan kayanın altında kalması sonucu yaşamını yitirdi.

İzmir’in Bergama İlçesi’nde devrilen traktörün altında kalan 31 yaşındaki Orman İşletme Müdürlüğü’nde mevsimlik işçi Hikmet Şakrak, yaşamını yitirdi.

Adana’da bir iş yerinin çatısında elektrik tesisatıyla ilgili işlem yapan Güven Kişin (22), beton zemine düşerek hayatını kaybetti.

Düzce’de kereste fabrikasında kazanın patlaması sonucu yaralanan Beytulah Günel (38), yaşamını yitirdi.

Muğla’nın Yatağan ilçesinde ise bir ay önce özel bir mermer ocağında işe başlayan Tuncay Karakan (45) dağ kesme makinesi ile kayalar arasına sıkışarak yaşamını yitirdi.

İŞ CİNAYETLERİNİ UNUTMAYACAĞIZ

Zonguldak’ta özel bir maden ocağında meydana gelen göçükte işçi Soner Mutlu yaşamını yitirdi.

Konya’nın Çeltik ilçesinde elektrik dağıtım şirketinde işçi olan Taner Yalçın (25), arızayı gidermek için çıktığı direktan düşerek yaşamını yitirdi.

Kocaeli’nin Darıca ilçesinde, tersane işçilerini taşıyan minibüsün yaptığı kazada 58 yaşındaki Yusuf Karaca adlı tersane işçisi yaşamını yitirdi, 7 işçi yaralandı.

Tekirdağ’da, çalıştığı plastik fabrikasında makinenin kaptığı 17 yaşındaki çocuk işçi, Hastaneyolundayaşamını yitirdi.

Çanakkale’nin Gelibolu ilçesindeki bir lisenin depreme karşı güçlendirme inşaatında çalışıp 6 aylık paralarını almayan 3 kardeş patrone maaşlarını istemesi üzerine kardeşlerden biri patronun tabancasından çıkan kurşunlarla yaşamını yitirdi, diğer 2 işçi de dövüldü.

Afyonkarahisar’da yolcu otobüsünün tıra çarpması sonucu şoför Durgut Eğin (50) yaşamını yitirdi, 23 kişi yaralandı.

Çorum’da çiftlikte saman kırma makinesine kapılan 46 yaşındaki işçi Durmuş Bozkurt yaşamını yitirdi

Bursa’da kafasına 230 kiloluk çelik boru düşen kamyon şoförü Mehmet Deniz (53) yaşamını yitirdi,

Uşak Seramik’te 15 metre yükseklik-

ten düşen işçi Zeki Balaban (44) yaşamını yitirdi.

Ordu Fatsa’da işçi Ahmet Meydan (45) inşaatın düşerek yaşamını yitirdi.

Çankırı’da polis emeklisi inşaat işçisi Hayri Solmaz (57) 4.kattan düşerek yaşamını yitirdi.

Balıkesir’de düşerek yaralanan itfaiye eri Seyfettin Karaorman (35) 11 gün sonra yaşamını yitirdi.

Tuzla Selah Tersanesi’nde vinç operatörü, vinçle malzeme arasına sıkışarak yaşamını yitirdi.

Ve bir çok başka işyerinde gazetemizin sayfalarını dolduracak kadar iş cinayeti.

İşçi sınıfımızın iş cinayetlerini önlemesinin yolu, birliğini ve örgütlülüğünü güçlendirmekten geçiyor.

İş cinayetlerini unutma, sağlığın ve geleceğin için örgütlen.

Çaldağı’nda Nikel’e İzin Yok!

Mustafa Durgun

Yaklaşık on yıl oldu; her oyunlarını bozduk, madeni bir türlü çıkarmadılar. Hazırlamış oldukları ilk ÇED için doğaya hiç zararı olmayan dünyada ilk kez Çaldağı’nda uygulanacak yöntem dediler. ÇED’i kalbura çevirdik, kaçacak delik bulamadılar, her yerden sıkıştırdık. Mahkemeleri kazandılar, Danıştay da maden lehinde onay verdi. Kaybettikçe maden devamlı el değiştirdi. Bosphoros’tan, Sardes Nikel’e oradan VTG Nikel şirketine, daha sonrada Çaldağ Nikel Şirketi’ne kapalı kapılar arkasında kirli bir şekilde el değiştirdi. Çaldağı’ndaki mücadele çevre bakanlarını yerinden etti. Eski bakan Pepe, baskılara dayanamayıp, “vicdansız davranmam” diyerek NTV de “ağaçların kesim iznini vermediğini, milletvekilliğinden ve bakanlıktan olduğunu” söyledi.

İki dönem Turgutlu belediye başkanlığı yapmış olan AKP’ li belediye başkanı Serhat Orhan Sannay Odası’ndaki bir toplantıda mikrofonun açık olduğunu bilmeden “Veysel Eroğlu bana İngiliz hükümeti, İngiliz konsolosluğu, maden şirketinin baskılarına dayanamayıp ağaçların kesim iznini imzalamak zorunda kaldığını söyledi” diyerek, gerçeği itiraf etti.

Olay bant kayıtlarıyla birlikte meclise taşındı. Dönemin Manisa CHP milletvekili Hasan Ören bu konuda gensoru vererek herkesin önünde Türkiye kamuoyunda izlediği bir ortamda banttaki Turgutlu AKP li belediye başkanının söylediklerini sordu. Bakan böyle bir şey söylemediğini “herkesin söylediğini kendini bağla”r diyerek, belediye başkanını yalancılıkla suçladı. Belediye başkanı da bakanı yalanlamadı, kendisi yalancı olarak kayıtlara geçti.

İşte kısaca Çaldağı mücadelesi böyle bir mücadele; şirketler el değiştiriyor, bakanlar görevden alınıyor, belediye başkanları çuvallıyor. Kısaca sermaye amacına ulaşamadıkça boncuk boncuk terliyor. Daha işin başındayız; terlemekle kurulamazlar, onlara iyi bir kese yapıp urgan gibi kirleri çıkartıp, hamamda derilerini iyice kızartacağız. Elimizden kurtulamazlar; bunu çok iyi bilsinler.

Devam edelim; yeni süreç, yeni ÇED süreci bize nasıl bir görev yüklüyor, neler yapmalıyız. Sırasıyla başlayalım.

Böyle idare mahkemesi kararları ve Danıştay kabulü ile madenin çalışmasıyla ilgili hukuksal bir engel kalmamıştı.

Niye hiçbir engel olmadığı halde eski ÇED’i iptal ederek yeni bir ÇED sürecine gerek duydular? Bunun başlıca sebepleri şunlardı. TUR-ÇEP etrafında halk siyasi ekonomik ve birçok farklılığı silerek birlikte olmuştu, Çaldağı’nda nikel madeninin çıkarılmasını istemiyordu. Hatta AKP tabanı da bu konuda partisine tepkiliydi.

Şirket eski ÇED ile üretime başlarsa çok kısa sürede açmaza düşecek, büyük zararlar çekecekti. Onun için eski ÇED ile üretim yapmaktan korktular. Sermaye “sevmeyeceği” eşeğin önüne ot atmaz. Halkın örgütlülüğü, inatçılığı, komünistlerin akılcı ve sabırlı yaklaşımları sermayeyi ve devletini, burjuva siyasal hükümeti, AKP’yi korkuttu. Onun için ÇED’i iptal edip yen bir süreci başlattılar.

Yeni ÇED’de, eski ÇED’i ne için iptal ettiklerini bakın nasıl açıklıyorlar; “Çevresel etkilerin yığın liğine göre daha sınırlı olması sebebiyle, daha iyi bir yöntemdir; daha önce atmosferik yığın liçi olarak ön görülen cevher zenginleştirme metodu yığın liçi sahası olarak belirlenen yerde 2010 yılında iki adet üçüncü derecede arkeolojik sit alanı bulunmasına bağlı olarak yığın liçi alanının daralmasından dolayı, cevher işleme metodu. ATMOSFERİK TANK LİÇİ olarak değiştirilmiştir” (yeni ÇED sayfa 63...)

Görüyorsunuz yalancıları. Eski ÇED geniş alan kaplayacağı için, orada iki alan üçüncü derecede sit alanı olduğu için yeni ÇEDE gerek duymuşlar.

Ufak atın da civcivler de yesin. Sermaye yalan söylemese çoktan defolup giderdi. Yalanlarınızı yakalayıp yığınlara anlatmaktan bıktık usandık. Fakat defolup gidinceye kadar peşinizdeyiz, ensenizde boza pişireceğiz bunu bilin. Biz komünistiz. Bizim burjuvaziye karşı sınıf kinimiz ve inatçılığımız var.

Devam edelim. Yeni ÇED’de nafile; bu ÇED’i de yığınların önünde delik deşik edilip yalanlarını açığa çıkaracağız. ÇED’in daha ilk baştan 7-9-14. maddeleri oy birliğiyle, diğerleri oy çokluğu ile geçiyor. Eski ÇED’de de değiştirilen devasa sülfürik asit fabrikası için ayrı bir ÇED gereklidir konusunda bilir kişi görüş bildiriyor. Bunu

bildikleri için şirket yığınları kandırarak” ilk 5 yıl sülfürik asit kurmayacağız” diyor. “5 yıl sülfürik asiti dışarıdan getireceğiz” diyor. İlk ÇED’de gibi sülfürik asit ÇED’e girseydi yeni bir ÇED süreci ile karşı karşıya kalacağı için geri adım atıyor. Burada bizim haklılığımız ortaya çıkıyor. Çünkü biz eski ÇED’de “sülfürik asit fabrikası için ayrı bir ÇED gereklidir” diyorduk. Bunlar mahkeme kayıtlarında vardır.

Ayrıca bilirkişiler 7-9-14. maddelerde asit kaya drenajı (AKD) suların kirlenmesi, yapılan tahlillerin yetersizliği, posaların altında bulunması gereken membran konularında anlaşmazlığa düşmüşlerdir. Daha ilk baştan gedikler açılmıştır. Biz o gedikleri büyütürüz. Biz komünistiz. Başımızın geçtiği yerden gövdemizi geçiririz. İlk ÇED’de bilirkişiler aynı cinstendi, orasını delik deşik ettik. 2.ÇED’de ise daha ilk günden ayrılıklar başladı. Namuslu emekten yana bilim insanları 2.ÇED’i de inceleyerek itirazlarını yapacaklar. Bu konuları hem mahkemede hem de yığınların önünde tartışmaya açacağız.

TUR-ÇEP’in bileşeni olduğu Ege Çevre Platformu (EGEÇEP), avukatları vasıtasıyla bünyesinde bulunan bilim insanları ile ilk itirazlarını Manisa bölge idare mahkemesine yaptı. Şirketin istediği bilirkişiler olarak görev yapan maden mühendisinin nikel madeninde danışmanlık yaptığı tespit edilerek itiraz edildi. Ayrıca madenin çıkartılacağı arazinin tarım sahası yakınında olduğundan bilirkişiler içerisinde kimya profesörünün olması istendi. Bilir kişilere itiraz edildi. Böylece yeni bir süreç başladı. Hepimize kolay gelsin. Komünistler olarak, Söz ve Eylem, Komünist Hareket olarak bilgimize, inancımıza nefesimize, kaslarımıza güveniyoruz. Yorulmak yok. Burjuva-

ziyi yakalayınca kadar, Çaldağı’ndan kovalayınca kadar mücadeleye devam. Yaşasın Çaldağı mücadelemiz Kaybedeceğimizi hiçbir zaman düşünmedik. Kazanan biz olacağız !!!

TURÇEP: İnsanca Yaşama Hakkı Yargılanamaz!

“Sağlıklı ve temiz çevrede yaşam hakkını savunanlar değil, sülfürik asitle çevre ve insan sağlığını tehdit edenler yargılanmalıdır”

Gördes’te nikel madenciliği yapmak isteyen Zorlu Holding’in suç duyurusu üzerine Soma Cumhuriyet Savcılığınca yönetim kurulu üyeleri **Hayri Bökü hakkında “halkı kin ve düşmanlığa tahrik” suçlamasıyla dava açılması TURÇEP tarafından bir basın açıklamasıyla kınandı.**

“Suçlama ve iddianın mantıklı tarafı yok” denilen TURÇEP’in açıklamasında, “Bu durumda yargılanan insanca yaşam hakkı olacak. Oysa kamu adına asıl yargılanması gereken; vahşi madencilik ve sülfürik asitle çevre ve insan sağlığını tehdit eden anlayış olmalıdır. Çünkü çevre bu kadar tehdit altındayken, sağlıklı ve temiz çevrede yaşama hakkı doğrudan tehdit altına girmektedir” vurgulaması yapıldı.

Gördes’te nikel işletmesi yapmak isteyen Zorlu Holding’in şikâyeti üzerine aradan 2,5 yıl geçtikten sonra Soma Cumhuriyet Savcılığı tarafından açılan davanın duruşması 29 Şubat 2016 tarihinde Turgutlu’da yapılacak.

Burjuva Egemenlik Sistemi ve Eğitim

Sınıflı kapitalist toplumda eğitim deyinince aklımıza ne geliyor? Burjuvazinin sınıf çıkarlarına göre düzenlenmiş, burjuvazinin resmi tarih ve resmi ideolojisinin çerçevesine göre belirlenmiş programlar; bu programlara hiçbir itiraz edilmeden, eleştirel süzgeçten geçirilmeden, sorgulanmadan “tek tip insan” imal eden “öğretim fabrikası” gelmektedir. Şüphesiz eğitim denildiğinde akla bilim ve kültürle donanmış nitelikli gençlerin gelmesi gerekirken, ne yazık ki, Türkiye’de eğitim dediğimizde ise mutsuz ve umutsuz öğrenciler, dayatılmaya çalışılan kurallar ve uyulmayan bu gereksiz kurallar karşı-

sında çıkan bir kaos geliyor aklımıza. Ders kitaplarının kapaklarındaki eğitim-öğretim kelimeleri bizleri aldatıyor. Eğitim-öğretim kurumunun içine girince burada eğitimin olmadığını yalnızca ve yalnızca öğretimin yapıldığını görüyoruz. İlk, orta ve yüksek öğretimde eğitimin içeriği ise içler acısı. Egemen ulus burjuvazisinin egemenlik sistemi savunmak ve korumak amacıyla düzenlenmiş sömürücü, sömürgeci, Irkçı, inkârcı, asimilasyoncu, gerici, cinsiyetçi vb. içeriğe sahip eğitim öğretimi, “modern, çağdaş eğitim” olarak topluma empoze etmek, burjuva hükümetlerin temel görevlerinden birisidir.

Eğitimin ve öğretimin amacı; üretken, üreten emeğe saygılı, toplumsal sorunlara duyarlı, tutarlı, her alanda donanımlı insan yetiştirmek, emekçi halklara yarar sağlayabilecek eğitimli insanlar yetiştirmektir. Bu böyle olmalıdır. Oysa ki dönüp bizdeki eğitim sistemine baktığımızda; eğitimin içeriğinin bilinçli bir şekilde gizlendiğini, eğitimin biçiminin ön plana çıkarıldığını, öğrencilerin kılık kıyafetleri; giydikleri montları, kazakları, ayakkabılarıyla ilgilenildiğini apaçık görüyoruz. Eğitimdeki yanlışlık; yüzbinlerce genç beynin bulunduğu bir yerde, yüzbinlerce öğrenciye aynı

şeyin öğretilmeye çalışılmasıdır. Neticede, balığın ağaca tırmanması beklenemez lakin balık çok iyi bir yüzücüdür. Bizdeki eğitim-öğretim sisteminin, sömürge zamanlarında, İngiltere’nin güneş batmayan ülke olarak anıldığı zamanlarda, Hindistan’a uyguladığı politika ile aynı olduğunu görüyoruz. Biz gençleri bilmececi matematik, fizik sorularıyla saatlerce oyalayıp düşünmekten, sorgulamaktan alıkoymuyorlar. Eğitimde iki yanlışlık vardır: Biri içerik olarak burjuva eğitimidir, diğeri de burjuva eğitim sisteminin de içinde yer aldığı burjuva egemenlik sistemidir.

Osman Aslangiray - Turgutlu

Santa Farma

Sermayenin kârını yükseltmek amacıyla geliştirdiği ayak oyunları, örgütsüz, sendikasıız durumdaki işçi sınıfı içinde çoğu zaman tutmakta ama örgütlü bir direnişle, bu oyunlara karşı durulduğunda ise, sermaye duvara toslamakta. Santa Farma ilaç firması, yeni dağıtım ihalesi yaparak, dağıtım işini sendikanın bulunmadığı Tez Trans firmasına vermişti. İhaleyi alan firma da bir alt taşeron Safran Lojistik'e taşıma işini devretti. Sonuç olarak Nakliyat İş Sendikası'nda örgütlü olarak çalışan 16 işçi, Eylül 2015'te işsiz kaldı. Bu sü-

recin sorumlusu olarak Santa Farma ilaç firmasını gören işçiler, Eylül ayından itibaren firma merkezi önünde direniş çadırı kurarak, işe geri alınma talebiyle eylemlerini başlattılar. Polis baskısına rağmen direnişlerini sürdüren işçiler, 21 Ekim'de Santa Farma Genel Müdürlük işgali eylemi gerçekleştirdiler. İşçilerin kararlı direnişleri ve yapılan görüşmeler sonrasında, 10 işçi ile yürütülen mücadele kazanımla sonlandı. Nakliyat İş Sendikası internet sitesinde, 14 Aralık'ta yer alan habere göre, işsiz kalan 10 işçinin, Safran Lojistik firmasında, sendikalı olarak işbaşı yapması konusunda anlaşma sağlandığı bildirildi.

Anadolu Adliyesi

İstanbul Kartal'da bulunan Anadolu Adliyesi'nde, ücretleri ödenmediği için, yemekhane ve çay ocağı işlerini yapan işçiler, 4 Aralık'ta Adliye önünde eyleme başladılar. 25 gündür direnişte olan 135 işçi, üç aydır ücretlerini alamadıklarını, üç aylık süre boyunca Başsavcılık'la görüşme istediklerini, savcılığın ise işçilerin bu talebini geri çevirdiğini ifade ediyorlar. Evrensel Gıda isimli taşeron firmayı, ücretlerini ödemediği için Adliye'den gönderdiklerini açıklayan işçiler, "Savcı-

lık yeni ihaleyi daha önce çalıştıkları ve aynı sorunları yaşadıkları firmaya vermek istiyor ve dünyanın en büyük adalet sarayında adaletsizlik yapılıyor." dediler. Dünyanın en büyük adalet sarayını yaptık diye övünenler burjuvazidir. Onun hükümetidir. Elbette ki söz konusu olan ücretli kölelik düzeni ise, işçilere, emekçilere yönelik sömürü; hastanesinde, okulunda, büyük adalet saraylarında, fabrikalarda ve atölyelerde uygulanır. Burjuvazinin adaletini kutsadığı mabetlerinde, sınıf mücadelesini örgütlü olarak yükseltip, sömürü düzenini yıkmaya doğru yürüelim.

Panplast

Plastik boru üretimi yapan ve Konuya'da bulunan Panplast firmasında çalışan işçiler, Petrol İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle işten atıldılar. 250 işçi, çalışma ortamında uygulanan baskılara karşı ve 8 saati geçen çalışma koşullarının düzeltilmesi için, örgütlü bir yola girerek, Petrol İş Sendikası'nda örgütlenmişti. Patron bir yandan işkolu değişikliğine gidip, sendikayı yetkisiz kılma adımları atarken, bir yandan da 95 işçiyi işten attı. 13 Kasım'dan bu yana

eylemlerini sürdüren işçiler, firmanın Ankara'da bulunan merkez binası önünde kendilerini zincirleyerek, protestoda bulundular. AKP'li Karaman milletvekili Recep Konuk'un yönetim kurulu başkanlığı yaptığı firmanın merkezinde eylem yapan işçiler, "Zafer direnen emekçinin olacak" "Gün gelecek devran dönecek, Recep Konuk işçiye hesap verecek" sloganları atarak, firmanın sendikayla toplu sözleşme görüşmelerine başlamasını ve işe iade taleplerini dile getirdiler.

Şişecam

Mersin Şişecam işçileri, işlerine iadeleri için, 21 Aralık'ta sendika merkezinde açlık grevine başladılar. Beykoz'da bulunan genel merkez önüne kurdukları çadırda eylemlerini sürdüren işçiler, tekrar iş alınana kadar eylemlerine kararlılıkla devam edeceklerini dile getiriyorlar. Örgütlü oldukları Kristal İş Sendikası'nın açlık grevi sürecindeki yaklaşımını eleştiren işçiler, sendika yöneticilerinin kendilerini "Buradan çıkmazsanız polise gideceğiz." diyerek tehdit ettiğini ifade ediyorlar.

Şişecam ve buna benzer birçok deneyim, önümüzdeki sürecin, sınıf mücade-

lesi açıdan önemli noktalara evrileceğinin habercisi durumunda. Bir sendikacının dile getirdiği gibi, "sendika iradesi- işçi iradesi" anlayışının yıkılacağı, sınıf sendikacılığının sendikal bürokrasiyi parçalayacağı bir yönelim söz konusu. Burjuva devlet aygıtının uyguladığı ekonomik zor, işçilerin kendi örgütlerine sahip çıkmadan, ekonomik mücadelenin yürütülemediği gerçeğini ortaya koyuyor. Bir işçi örgütlü olduğu sendika binasından, kendi yevmiyesinden yapılan kesintiyle maaşı ödenen bir yönetici tarafından kovulabiliyorsa, bu örgüt işçi örgütü değildir. İşçi sınıfı, bu yabancılaşma erozyonunu yıkıp örgütüne sahip çıkmalıdır artık.

SCA Yıldız Kağıt

Gebze'de Disk/Tümka-İş Sendikası üyesi SCA Yıldız işyerinde İşçilerin greve çıktığını ve iki arkadaşın ziyarete gideceklerini haber aldığım da ben de katılmaya karar verdim. Gebze Balçık mevkiindeydi işyeri. İsveçli Svenska Cellulosa Aktiebolaget firması 2011 yılında Yıldız Holdingden (Ülker) fabrikanın yarısını satın almış. Hijyenik ped ve kozmetik ürünleri üretimi ve satışı yapıyor. 55 beyaz yakalı, 115 mavi yakalı 170 işçi çalışıyor. 10 yıllık bir işçi 1350 tl ücret alıyor. Talepleri kabul görmüyor. Ve grevdeler. Patron her türlü oyunu oynuyor. İşçiler grevi kararlılıkla sürdürüyor.

Grev ziyaretinde birçok eksikimiz olduğunu fark ettim. Bunlar arasında fabrika ile

ilgili bilgilerden tutunda, ziyaretin hedefi işçilerle nasıl konuşulacağına dair bir dizi konu var. Aklıma gelen ilk soru, Nasıl hareket etmeliyiz ki bu grev çadırı artık bir okul olsun ? Üslup tarz ve yöntemi somut duruma göre kurgulayabilelim. İşyeri ve işkolu değerlendirmeleri ve karşılaştırmaları yapabilelim.

Bizim hazırlığımız fabrika yaşamında somutlaşmalı. İşçiler de somuttan soyuta doğru bilgiye doğru bir yolculuk yapabilmelidir. Emeklerinin nasıl, neye dönüştüğünü, dünyayı nasıl biçimlendirdiğini ve ona nasıl sahip çıkmaları gerektiğini ortaya çıkaran bir yolculuk... ve birlikte yön verilen bir yolculuk bu.

Bundan sonra da eski noktaya dönmeyecek olan bir yolculuk olmalıdır.

DİSK Taşeronla Karşı İş Bıraktı

DİSK /Genel-İş İzmir Şubesi, taşeron sistemine karşı yarım günlük iş bırakma eylemi yaptı. Konak Basmane Semti'nde bulunan DİSK binası önünde bir araya gelen işçiler, Alsancak Gündoğdu Meydanı'na kadar yürüyüş düzenledi. Binlerce işçinin katıldığı eyleme, Devrimci Turizm iş Sendikası üyeleri de aktif katılım sağlayarak yürüyüşe tam destek

verdiler. Yürüyüşe, DİSK Başkanı Kani Beko, Genel-İş Başkanı Remzi Çalışkan, DİSK Ege Bölge Temsilcisi Memiş Sarı, EMEP Genel Başkanı Semra Gürkan ile HDP Mardin Milletvekili Mithat Sancar da katıldı. Yürüyüşte, "Geleceğimiz için taşeronla hayır", "Kölelik sistemine hayır. Kadro istiyoruz", "Saray savaş istiyor. İşçiler barış istiyor" pankartları ile "Emekçiler birleşin", "Söz verdiğiniz kadromuzu istiyoruz", "Sömürüye son" dövizleri taşındı. "Birleşe birleşe kazanacağız",

"Yaşasın halkların kardeşliği", "Bu daha başlangıç mücadeleye devam" sloganlarının atıldığı eylem sonrası konuşan Çalışkan, Türkiye'nin Taşeron Cumhuriyetine dönüştüğüne dikkat çekerek, işçi sınıfının açlık sınırındaki bir ücretle çalıştırıldığını söyledi. Emeğin hak ve hukukunun yok edilmeye çalışıldığını söyleyen Çalışkan, "Her şey ortadadır ki AKP hükümeti taşerondan vazgeçmeyecektir. Taşeron işçilerin kamu işçisi olma yönündeki talebine karşılık vermeyecektir" dedi.

Güney Kore'de Genel Grev

14 Kasım tarihinden beri, Güney Kore'nin başkent Seul 2008 yılından beri görülen en büyük işçi eylemlerine sahne oluyor. Genel grev ilan eden KCTU (Kore İşçi Sendikaları Konfederasyonu) başkent meydanlarında 130 bin işçinin katıldığı büyük bir gösteri düzenlendi.

Grevin nedeni Güney Kore hükümetinin iş yasalarında işçiler aleyhine değişikliğe gitmek istemesi. Güney Kore hükümeti neden işçiler aleyhine yasalar çıkartıyor? Çünkü son dönemde Güney Kore tekelleri rakipleriyle rekabet etmekte zorlanıyor. En büyük rakipleri de,

benzer ürünleri aynı ülkelere ihraç eden Japon tekelleri. Japonya tekelleri, Japon hükümetinin para basarak para biriminin (yen) değerini düşürmesi sonucunda ihracatta önemli bir fiyat avantajı yakaladı. Çünkü Japon parasının değeri düşük olunca, ihraç ürünlerinin fiyatı düşmüş oluyor.

Güney Kore'nin yüksek enflasyona yol açmadan bu çapta para basmasına olanak yok. Bu yüzden, geriye düşürecek tek maliyet kalıyor: iş gücü. Güney Koreli tekellerin hizmetinde olan hükümet, işçileri işten çıkarmayı kolaylaştıran bir yasa çıkardı.

Grevin tek nedeni iş yasalarındaki değişiklikler değil. Güney Kore hükümetinin liselerde okutulan tarih dersi kitaplarında yapılacak değişiklikler de protesto ediliyor. Yeni okutulacak tarih kitaplarında Singman Rhee ve Park Chung-hee faşist diktatörlükleri övülüyor.

İşçilerin talepleri şunlar:

1) İş yasasındaki düzenlemelerin geri alınması

2) Faşist diktatörlükleri aklayan tarih kitaplarının lise eğitim müfredatından kaldırılması

3) Güney Kore tekellerinin uşaklığını yapan Başbakan Park Geun-Hye'nin (kendisi faşist general Park Chung-Hee'nin kızıdır) ve hükümetin istifası.

Bu taleplerle 130 bin işçi Gvanghva-mun meydanında toplandı. "Güvenlik" önlemi alan polisin tüm anayolları kapatmasıyla Seul'de hayat durdu. İşçilerin yürüyüşüne engel olmak isteyen polis yollara otobüslerle barikatlar kurdu.

İşçiler zırhlı otobüslerle oluşturulan polis barikatlarını kenara çekmeye başlayınca polisin kitleye saldırısı başladı. 29 işçi yaralandı ve hastaneye kaldırıldı.

Polis gösteriyi düzenleyen işçi liderlerini de göz altına almaya çalıştı. 50 işçi göz altına alındı ama KCTU (Kore İşçi Sendikaları Konfederasyonu) Han Sang Guna kaçmayı başardı.

Derleyen: Enternasyonal İşçi Haberleri

Mısır'da Yeni Grev Dalgası

İki gündür binlerce işçinin eyleme geçtiği Mısır, yeni bir işçi hareketiyle sarsılıyor. İşçiler daha yüksek ücret, iş yerinde devlet ve özel şirket işçilerinin arasındaki ayrımın kaldırılması, mahkeme kararlarının uygulanması, işten atılanların geri alınması ve ödenmemiş ikramiyelerinin ödenmesini talep ediyorlar.

Süveyş Kanal Yönetimine taşeron olarak çalışan yedi firmada, Asyut Çimento Şirketi ve özelleştirilmiş iki tekstil fabrikası olan Nil Pamuk Dokuma tesislerinde ve Şebin el Kom tekstil fabrikasında çalışan işçiler gösteriye katılanların çoğunluğunu oluşturuyor.

Resmi olarak Süveyş Kanal İdaresine bağlı olmayan ama bu yönetime hizmet veren şirketlerdeki binlerce işçi Salı günü İsmailia ve Port Said kentlerindeki işyerlerinde gösterilerine başladılar. İşçiler, çalıştıkları yedi şirketin resmi olarak Kanal İdaresiyle birleşmesini ya da primler, ücretler ve sosyal haklar açısından Kanal İdaresi işçileriyle eşitlenmek istiyorlar.

El Tahrir haber ajansının bildirdiğine göre bu yedi şirketin üçündeki işçiler Çarşamba günü de gösteri yapmaya devam ettiler. Kanal İdaresinin iki ay prim ve şirketin seksen beş gün boyunca elde ettiği karlardan pay vermek gibi bazı tavizlerine rağmen işçiler tüm talepleri karşılanana kadar gösterilere devam edeceklerini bildirdiler. Bu üç şirketten tam olarak kaç işçinin gösterilere katıldığı belirtilmedi.

Yukarı Mısır Çimento fabrikasındaki (Cemex) grev de Çarşamba günü üçüncü gününe girdi. Yaklaşık 240 işçi şirketin karlarının yüzde onundan pay verilmediği için Pazartesi günü greve

başladı. Özel Youm7 gazetesinin bildirdiğine göre, şirket yönetimi ve Çalışma Bakanlığı'na göre şirket zarar ettiği için işçilere kar payı dağıtımı yapamıyor. Ama işçiler bu iddiaları yalanlıyor, şirketin 2015 yılı boyunca kar ettiğine dair ellerinde kanıt olduğunu belirtiyorlar.

Grevdeki çimento işçileri de yönetimin kendilerine söz verdikleri ikramiyenin ancak üçte birini ödediğini belirttiler.

Asyut Çimento Şirketi Mübarek rejimi döneminde, 1999 yılında özelleştirilmiş, Cemex adında Meksika menşeli çok uluslu inşaat malzemesi firmasına satılmıştı. Bu satışla ilgili olarak birçok dava açılmış ve 2011-2014 arasında İdare Mahkemesi firmanın piyasa değerinin altına satılıp satılmadığını araştırmıştı. Ama Nisan 2014'te dönemin geçici Başkanı Adli Mansur'un çıkardığı 32/2014 nolu Kararname'yle işçiler devlet işletmeleri ve yatırımcılar arasında imzalanan özelleştirme sözleşmelerine itiraz etme haklarını kaybettiler.

Bu durum işçileri yasal olarak belirsiz bir duruma soktu. Şimdi, talepleri dikkate alınmazsa grevlerini açlık grevine çevireceklerini söylüyorlar.

Özelleştirilen ve daha sonra Eylül 2011'de İdare Mahkemesi tarafından özelleştirme sözleşmesi feshedilen Şebin el Kom Tekstil Şirketindeki yüzlerce işçi de Salı günü gösteri yürüyüşü yaptılar. Nil Deltasına kurulu Minufiye ilinde bulunan şirketin 300 kadar işçisi, işe geri alınmaları ve fabrikanın yeniden tam kapasite çalışmaya başlaması talebiyle Valilik binası önünde toplandı.

İşten çıkarılan Ragıp el Şimi adlı işçi

İdare Mahkemesinin kararlarından alınarak, "artık bu fabrika, onu Mübarek döneminde satın alan Endonezyalı yatırımcıların yönetiminde değil" diyor. "Mahkeme kararına göre, bizler şu anda Tekstil Sanayisi Devlet Şirketi'nin yönetimindeyiz ve bu yüzden kamu sektörü işçileri olarak işe geri alınmalıyız.

Ne var ki, bu şirketin durumu da yasal olarak belirsizliğini koruyor. "Bu dört yıl boyunca şirket kapasitesinin yüzde ellisinin altında, eski işçi sayısının yarısıyla çalışıyor" diyor Şimi.

Şimi, işten çıkarılan işçilerden oluşan bir delegasyonun Salı günü Valilik görevlileriyle bir görüşme yaptığını işlerine geri alınma sürecinde olan Tanta Yağ Şirketi işçileriyle aralarındaki ayrımının kaldırılmasını talep ettiğini belirtti. "Valilik yetkililerinden ve Tekstil Sanayisi Devlet Şirketi'nin yöneticilerinden Eylül 2011 ve 2013 yıllarında verilen mahkeme kararlarına saygı duymalarını, cezalandırma amacıyla işten atılıp erken emekliliğe mecbur edilen işçiler de dahil olmak üzere, işten atılan tüm işçilerin geri alınmasını istedik."

Geçen ayın sonunda Valilik yetkilileri Garbiye ilindeki Tanta Yağ Şirketi'nde çalışırken işten çıkarılan 200 işçinin geri alınmasını ve fabrikayı yeniden çalıştırmayı şimdilik kabul ettiler. Bu durum, özelleştirilmeleri mahkeme kararıyla durdurulan diğer şirketlerdeki işçilerin Tanta Yağ işçileriyle aynı duruma kavuşmak için harekete geçmesine yol açtı. Söz konusu fabrikalar arasında Şebin el-Kom Tekstik Fabrikası, Nasr Buhar Kazanı Fabrikası, Nil Pamuk Dokuma tesisleri ve Simo Kağıt Üretim Fabrikası da var.

Nil Pamuk Dokuma tesislerinde farklı departmanlarda çalışan yüzlerce işçi bu haftanın başında, Çarşamba gününe Kabin Binası önünde kitlesel gösteri yapmak üzere hazırlandılar. Gösteri ertelendi ama işçiler Çalışma Bakanlığı'ndan 20 Aralık tarihinde işe iade ve fabrikanın yeniden çalışması taleplerinin yerine getirileceğine dair söz aldıklarını iddia ediyorlar.

kaynak;http://www.madamasr.com/news/new-wave-labor-strikes-across-suez-canal-nile-delta-assiut

çeviren: Enternasyonal İşçi Haberleri

Devlete, AKP'ye, Faşizme

Saldırlara Karşı Üniversiteleri Savunmaya!

Haşmet Suiçmez

Türkiye'deki hemen bütün iktidarların krize girdiklerinde yaptıkları ilk iş krizin kendi yıkımlarına neden olmasını engelleyecek önlemler almaktır, diğer bütün burjuva iktidarlar gibi. Bugün AKP iktidarı da benzer bir yol izliyor. İçine girdiği krizde Kürt meselesinde yeni savaş konsepti uygularken, batıda da toplumsal muhalefet dinamiklerine saldırıyor. Bu toplumsal dinamiklerin başında da öğrenci hareketi geliyor. Kürt halkının yanında olan, AKP iktidarının hırsızlıklarını, yolsuzluklarını ve katliamlarını teşhir eden, demokratik haklar için bile olsa en ufak bir mücadele yürüten herkes tıpkı öğrenci hareketi gibi saldırı ve baskıyla karşılaşılıyor.

68 öğrenci hareketinin burjuva iktidarları ne kadar zor duruma soktuğuna tarih tanıklık etti. Bütün devrimci hareketlenmelerde olduğu gibi o dönemde de en önde öğrenci gençlik yer almıştı. O günlerin coşkusu, dinamizmi ve enerjisi bize devrimci bir miras bıraktı.

2013 Haziranına bizi getiren süreç de yine büyük oranda gençliğin direnciyle gerçekleşti. 2012 Aralık ayında ODTÜ'de başlayan yoğun eylemlilik süreci, Gezi'nin arka planında önemli bir yer edindi. Dönemin başbakanının ODTÜ'ye gitmesiyle başlayan süreç, "ODTÜ AYAKTA!" şiarıyla büyüdü, diğer üniversitelere taşdı. Ve bu eylemlerin öncüleri Haziran'da yeniden sokaklara dökülerek iktidara karşı nasıl bir tehdit olduklarını gösterdiler.

Bugün AKP iktidarı için en büyük sorunlardan birisi elbette üniversiteler. Kürt illerinde gerçekleşen sıkıyönetim ve katliam politikaları batıdaki üniver-

site gençliği tarafından, dağınmak da olsa bir tepkiyle karşılaştı. Bir bütün halinde bakarsak iktidarın saldırganlığının, ülkücü faşistlerin ve İslamcılarının üniversitelerde örgütlenme ivmelerindeki artışın AKP'nin savaş politikasıyla ne kadar ilişkili olduğunu görürüz. Mesele yıllardır namaz kılarak herhangi bir sorun yaşamayan ve "28 Şubat'ta çok zulüm gördük" söylemini unutmaya başlayan İslamcılar bugün hemen her okuldan mantar gibi peyda olan "mescit toplulukları" adı altında sürekli olarak devrimci öğrencileri taciz ediyor. Sanki ülkede iktidar olan kendileri değilmiş gibi mağdur edebiyatı yapan İslamcılar, ODTÜ, İTÜ, Mimar Sinan gibi okullarda mescit ihtiyacı var yaygarası koparak, kutuplaşmayı arttırıp AKP siyasetini her alana sokmaya çalışıyorlar. Bu yaygara karşısında, üniversitelerde beslenme, barınma, eğitim eşitsizliği, akademik sorunlar vs. göz ardı edilip "Müslümanlara karşı zulüm" şeklinde bir manipülasyon yaratılıyor. Bu provokatif söylemler birçok okulda devrimcilerin mücadelesiyle boşa çıkarılıyor.

Bu mescit yaygarasının hemen ardından YÖK, cumhurbaşkanının talimatıyla ODTÜ'de 3 kişilik bir komisyonu 'inceleme' için görevlendirdi. Biz bu görevlendirmenin amacının ODTÜ'deki 'sorun yaratan' gençlerin, yani devrimcilerin sindirilmesi, okuldan uzaklaştırılması olduğunu iyi biliyoruz. İktidarın atadığı "kayyum"un cemaat şirketlerine atanan uzmanlar gibi karşılanmaya çağını, ODTÜ'deki bu saldırının direnişle karşılaşacağını da iyi biliyoruz.

Mescit yalanının yanında bir de ülkücülerin, "vatan elden gidiyor"cuların saldırıları var. Her dönem burjuva ikti-

dar krizine merhem olan faşistler, bu dönemi de es geçmeyip devrimci öğrencilere saldırıyorlar. Geçtiğimiz günlerde Hacettepe Üniversitesini eli satırlı yüzlerce faşist bastı. Devrimci öğrencilere saldıran bu grup, ardından Soma, Ermenek ve Şırnak'ta meydana gelen madenci ölümleri için yapılan yazılamayı sildi. Berkin Elvan'ın resmini karaladı. Bu insanlık düşmanı gruba karşı gereken cevabı kitlesel bir antifaşist eylem örgütleyen Hacettepeli devrimciler verdi.

Bütün bu saldırılarla beraber medyanın, iktidar entelektüellerinin ve bizzat devletin bürokratlarının üniversitelere karşı bu kadar yaygara koparması boşuna değil. ODTÜ'ye kayyum atanması, sürekli gerçekleşen ev bas-kınlarında devrimci öğrencilerin tutuklanması, afiş asılmasına, stant açılmasına, en ufak bir yazılamaya dahi tahammül edilmemesi yukarıda bahsettiğimiz korkunun dışı vurumudur. AKP iktidarı Kürt illerindeki devlet terörüne karşı çıkan halkın onurlu direnişiyle, gençliğin ve Türkiye'deki emekçilerin yan yana gelmesinden korkuyor.

Bugün devrimci gençliğe düşen görev Kürt halkının sesine kulak vermek,

baskı ve katliamları teşhir etmektir. Kürt halkının özyönetim talebinin teorik olarak tartışılması, bu yönetime cevap üretmek Marksizm'in önünde bir görev olarak bekleyedursun, halkın haklı talebi ve direnişine karşı sesimizi yükseltmek bizim için acil bir iş. Kürt halkının sesini yükseltmek, hırsız ve katil bu iktidarı geriletmek, daha özgür bir dünya için mücadele edebilmek için üniversitelerde faşist, iktidar yanlısı örgütlenmelere karşı mücadele etmek gerekiyor.

Üniversitelerde elbette her zaman burjuvazinin eğitimi verilecek, onun entelektüelleri boy gösterecektir. Bizim, "üniversiteler bizimdir!" sloganından anladığımız şey üniversitelerin Marksizm kürsüleri olduğu ya da devrimci partinin arka bahçesi olduğu değildir. Ya da aydınlanmanın bizi komünizme götüreceğini düşünüp üniversitelere bu yüzden önem vermiyoruz. Bu slogandan anladığımız dünyayı yaratan emekçilerin her şeye olduğu gibi üniversitelere de sahip olması gerektiği gerçeğidir. Bu söylemi bunu bilerek yükseltiyoruz ve üniversitelerde dinci çetelere, ırkçı faşist örgütlenmelere yer yok! diyoruz.

Bütünlemeler, Yaz Okulları ve Parasız Eğitim Hakkı

Ahmet Demir

Eskiden Türkiye'de üniversite eğitiminden, iyi eğitilmiş belirli bir azınlık faydalıyor iken; son yıllarda eğitim kalitesinin düşmesi pahasına, üniversite sayılarının artırılmasıyla birlikte toplumun bütün kesimlerinden gençlerin üniversite eğitimi alması nispeten kolaylaştı. Bu durum beraberinde paralı eğitim tartışmasını da getirdi. Barınma, ulaşım, beslenme, ısınma gibi en temel hakları için bile devlete vergi ödeyen emekçiler, tabi ki eğitim hakkı için de para ödemek durumunda kalıyorlar. Eğitimi parasızlaştırdığını iddia eden AKP hükümeti ise aslında üniversite harçlarını kaldırmak dışında bu konuda hiçbir adım atmadı. Seçim dönemlerinde öğrencilerin mağdur edilmeyeceğinden dem vuran iktidar partisi, harçlar dışında eğitimdeki hiçbir maddi eşitsizliğe müdahale etme ihtiyacı duymuyor.

Vakıf okullarını burslu kazanan gençler sürekli o bursu yitirme ihtimaliyle yüz yüze iken, devlet okullarında oku-

yanlar yaz okulu ya da okulun uzaması durumunda ödenecek harçlardan mustarip oluyorlar. Bir yandan derslerini çalışması gerekirken diğer yandan yarı zamanlı işlerde çalışarak, barınma, beslenme gibi sorunlar yaşayarak öğrencilik yapan emekçi ailelerin çocukları elbette bu durumdan en fazla mustarip olanlar.

Bütün bu bahsettiğimiz adaletsizliklerle beraber geçtiğimiz günlerde YÖK, üniversite kamuoyunu yakından ilgilendiren bir karar aldı. Buna göre artık bütünleme sınavları üniversitelerin inisiyatifine bırakıldı. Yani, aldığı dersi çeşitli nedenlerle geçemeyen öğrencinin dersi geçebilmesi için girebileceği son sınav hakkı anlamına gelen bütünleme sınavlarının yapıp yapılmaması, üniversite idarelerinin kararına bırakıldı. Aslında buradan bakınca YÖK'ün de üniversite özerkliğinden yana olduğu sonucuna varılabilir.(!)

YÖK, elbette üniversitelerin özerkliğiyle filan ilgilenmiyor. Bahsedilen biçimsel bir özerklikse, bununla biz de ilgilenmiyoruz. Üniversitelerin özerk-

liği tartışması, yayınımda daha sonra derinlemesine inceleneceği için şimdilik asıl meselemize, üniversite eğitimindeki maddi eşitsizliğe dönelim.

Bütünlemelerin kaderinin üniversite idarelerine bırakılması neticesinde bir çok okulda bütünlemeler kaldırıldı. Maddi zorluklarla eğitim hayatını sürdürmeye çalışan, okullarından bir an evvel mezun olmaya çabalayan binlerce genç ise ya okulunu uzatarak harç ödemek ya da yaz okuluna kalmak zorunda. Yaz okullarıysa elbette ücretli. 2000'li yılların başlarından beri süregelen bir eğilimle gittikçe ticarethaneye dönüşen üniversitelerde öğrenciler, en basit hizmet için bile ücret ödeyen birer müşteri durumunda. Üstelik bu ödenen paralar doğrudan bize hizmet olarak da dönmüyor. Örneğin yaz okulu ücretleri okulların döner sermayelerine giriyor. Hem vergilendiriliyor, hem barınma, beslenme için para ödüyor, hem de eğitim hakkımız için yeniden para öduyoruz.

Geçtiğimiz hafta Kocaeli Üniversitesi'nde, yukarıda bahsedilen, bü-

tünlemelerin kaldırılıp yerine yaz okulunun getirilmesi kararı üzerine öğrenciler bir eylemlilik süreci örgütlediler. Gerçekleşen yürüyüşe önce özel güvenlik, daha sonra Çevik Kuvvet saldırdı. Ancak bu saldırıya rağmen eylem başarılı oldu ve üniversite rektörlüğünden konunun senatoda tekrar görüşüleceği açıklaması geldi.

Kocaeli Üniversitesi öğrencileri, idareye bu geri adımı attırarak YÖK'ün serbest bıraktığı alanda okul idarelerini sıkıştırarak, öğrencilerin lehine kararlar alacak biçimde zorlamış oldular. Bu eylem diğer okullara da örnek olacak bir nitelik taşıyor.

Bugün bir çok üniversitede akademi-deki adaletsizliğe ve paralı eğitime karşı yapılması gereken, tüm öğrenci hareketini kapsayacak biçimde eylemselliklere girişmek ve parasız eğitim hakkı için mücadele etmektir. Aksi halde bize harçları kaldırarak 'bahsettikleri' ücretsiz (!) eğitim hakkını da kaybedeceğiz.

Hacettepe

23 Aralık Çarşamba günü faşist çeteler üniversitedeki kadınlar meydanına, Berkin Elvan silüetine, Özgecan Aslan silüetine; Soma, Ermenek ve Şırnak işçi katliamları duvarına karalama yaptılar. Bunun yanında nefret ve ırkçılık içeren birçok yazılama yaptılar. Yaptıkları yazılamalar Kürdistan'daki abluka esnasında özel harekat adlı çetenin evlerin duvarlarına yazıkları ifadelerle epey benziyordu.

Saldırıda bir arkadaşımızın burnu kırıldı. Ardından 24 Aralık Perşembe günü devrimci öğrenciler Edebiyat Fakültesi önünde faşist saldırıya karşı toplandı. Buradan rektörlük üzerinden ana yola çıkan devrimci öğrenciler, yurtlar

bölgesinde yurttaki faşist çetelerin sopalı saldırısına uğradı. ÖGB'nin yurtların önünü kapamasıyla ve polis gelmesiyle, kadınlar meydanından yeniden toplanan devrimci öğrenciler, burada da bazı faşistlerin sözlü tacizi ve bir faşistin bir elinde sopa diğer elinde döner bıçağıyla bir arkadaşımıza saldırmasıyla birlikte öz savunma hakkını kullanıp faşistlere müdahalede bulundular. Dışarıdan gelen faşist çeteler, yurt bölgesinde "polise kalkan eller kırılsın" sloganıyla polisleri yüceltmış, polisler oradan ayrıldıktan sonra devrimci öğrencilerle faşistler karşı karşıya gelmiş, devrimci öğrenciler faşistleri kovalarken polis yine devrimcilere müdahale etmiştir.

Okulumuzdaki bu faşist saldırıya karşı meşru savunma hakkımızı kullandık. Faşistler ellerinde satırlarla okula saldırırken kılını kıpırdatmayan polis, bu savunma karşısında yine devrimcilere saldırdı. Bu saldırılar karşısında yılmayacağız. Okullarımızda faşistleri de, polisi de barındırmayacağız!

Nehir Kaya

ODTÜ

ODTÜ bugünlerde hem medyanın hem de siyasetçilerin gündeminde 'namaz kılan insanları döven solcuların meskeni olarak yer tutmaktadır yine ve yeniden. Aslında biz bu senaryonun yıllardır iktidar tarafından baskıları meşrulaştıran ve gerçekleri manipüle eden bir mağdur edebiyatı olarak işlev gördüğünü bilmekteyiz. Sadece ODTÜ'de değil, gerek Gezi direnişlerinde, gerekse mücadelenin

ve direnişin olduğu başka yerlerde ve dönemlerde Türkiye'de iktidar, din kisvesi altında mağdur edebiyatı yapmakta ve yandaş toplamaktadır. ODTÜ'de de durum bundan farklı olmadı.

ODTÜ'de bir süredir varlığını sürdüren ODTÜ Mescid Topluluğu (OMT), yapısında barındırdığı İHH (yardım bahanesiyle IŞİD ve diğer cihatçı örgütlere her türlü desteği sağlayan

örgüt) ile birlikte radikalleşip IŞİD'e ve diğer cihatçı örgütlere militan devşirmeye çalışmaktadır. Geçtiğimiz Mart ayından başlayarak yaptığı etkinliklerde bu tavrını iyice ortaya koyan OMT, ODTÜ'de direnişle karşılaşmış, hiçbir fiziksel müdahaleye maruz kalmamalarına rağmen dövüldüklerini ve saldırıya uğradıklarını iddia etmişlerdir. Her gerginlikte mescide sakladıkları sopalarla gözdağı vermekten çekinmemişlerdir. Son dönemde ise zaten var olan 15 mescit ve 1 camiye ek olarak okul öğrencisi bile olmayan insanların desteğiyle hazırlık binasında yeni ve daha büyük bir mescit yapılması talebinde bulunmuşlar, ancak öğrenciler imza toplayarak karşı çıkmıştır. OMT'nin birkaç öğrenciyi tehdit etmesi ve hedef göstermesi üzerine ortaya çıkan gerilimle ODTÜ, iktidar yandaşı çevrenin gündemine oturdu ve tepkisini çekti. IŞİD yanlısı katil ve tecavüzcüler namaz kılan masum Müslüman'ı oynarken, onlara ve zihniyetlerine karşı direnen öğrenciler zalim oldular. Erdoğan'ın ve Davutoğlu'nun tepkisi üzerine YÖK'ten 3 kişilik bir heyet üniversite yönetimi tarafından uygulanacak yaptırımları denetlemek için ODTÜ'ye atandı. Tabi ki

amaç yönetim üzerinde baskı kurmak ve ODTÜ'nün direnen yüzünü koparıp atmak. Bunun yanında AKP Genel Başkan Yardımcısı A.S. Üstün ODTÜ'deki öğrencilerin kaymak tabaka olduğunu, 'Anadolu evlatlarının' bu üniversiteye giremediklerini, bunun için kontenjanların arttırılması ve ODTÜ arazisinin kullanıma açılması gerektiğini öneren açıklamalarda bulunmuştur. Daha önce Eymir Gölü arazisi için de benzer açıklamalarda bulunan zihniyet işte tam burada kendini ele veriyor. Asıl dertleri yine her zaman olduğu gibi para ve rant. ODTÜ arazisine kâr getirecek yeni yatırımlar yapmak istedikleri ortadadır. Hele de bu arazi hâlâ bu faşizan ve gerici ortamda bir nebze olsun direniş gösteren ve ses çıkaran insanların barındığı bir yerse burayı talan etmek onlar için bir taşa iki kuş vurmak demek.

Sonuç olarak iktidar aygıtlarının ne yapmak istediği ortadadır. Her dönemde ve her yerde bunun farkında olup direnişi eksik etmemeli ve her zaman bu otoriter, para düşkünü, faşist zihniyetin karşısında durmalıyız.

Dicle Yıldırım

Haliç Üniversitesi

Geçtiğimiz günlerde Haliç Üniversitesi Sütluçe kampüsünde devrimci, demokrat, yurtsever ve sosyalist öğrenciler okul bahçesinde Kürdistan'ın çeşitli bölgelerinde (Cizre, Silopi..) gerçekleşen devlet terörü ve OHAL uygulamalarına karşı oturma eylemi düzenlediler.

Saldırıların bölge üzerindeki yıkıcı etkisini gösteren resimlerin ve sloganların yer aldığı dövizleri taşıyan öğrenciler basın açıklamasına geçerken yaklaşık 15-20 kişilik ülkücü grup oturma eylemini gerçekleştiren öğrencilerin karşısında ülkücü yemini ederek tekbir getirip, küfürü slogan attılar.

Bu provokatif saldırı karşısında ga-

yet bilinçli ve soğukkanlı davranan devrimci öğrenciler böylece okuldaki siyasal çalışmanın önünü tıkayabilecek bir durumu engellemiş oldular.

Malumunuz vakıf üniversitelerinin gerek ekonomik gerek siyasal yapısı bellidir. Vakıf üniversitelerinde devrimci faaliyet yürütmek birçok sebepten dolayı diğer okullara göre zorken Haliç Üniversitesi'nde ilk kez gerçekleşen bu eylem mücadelenin büyüyerek devam ettiğini göstermektedir.

Daha önceki sayılarımızda okulların gittikçe politikleşerek mücadeleyi yükseltmemizin gerekliliğinden bahsetmiştik. Bu gereklilik güncelliğini korumakta ve biz mücadelede inatçı oldukça saldırıların da farklı biçimlerde karşımıza çıkacağı açıktır.

Bundan dolayıdır ki mevcut bulundu-

ğumuz alanlarda devrimci dayanışmayı yükseltmeli ve bu saldırılara karşı daha

etkili karşı koyuşlar gerçekleştirmeliyiz.

Umut Savaşçı

Halkımıza, yoldaşlara,

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Sekreteri Ahmed Saadat'ın, Siyonist işgal tarafından esir tutulduğu İsrail'deki Ramon hapis-hanesinden, FHKC'nin 11 Aralık 1967'deki kuruluşunun 48. Yıldönümü dolayısıyla yaptığı açıklama:

Halkımıza, yoldaşlara,

Bugün itibariyle, Cephemizin 48. yıldönümünü selamlıyoruz. Ve Filistin, işgali yenmeye ve halkın yolunu gerçek anlamıyla kendi kaderini tayin etmeye, özgürlüğe ve geri dönüşe doğru ilerletmeye yemin etmiş, Kudüs'ün insanlarımızdan çalınmasına izin vermemeye kararlı şehitlerle birlikte, intifada ve devrimle yükselmektedir. Yüzünü topraklarımız üzerinde bağımsızlık ve kendi kaderini tayine çevirmiş, bu hareketi durdurmaya ve hem doğal istikametinden hem de gençlik ayaklanmasının önüne koyduğu hedeflerden saptırmaya yönelik her teşebbüsü reddeden bu yükselen intifadanın arkasında, halkımızın, gençliğimizin ve tüm güçlerimizin liderleri ve militanları vardır.

Muazzam fedakârlıklara, işgalin alçakça suçlar ve yerleşimci terörü yoluyla durdurma teşebbüslerine karşın, bu intifadakesintisiz şekilde devam etmektedir.

Taşlarla, Molotof kokteylleriyle, bıçaklar ve silahlarla ayaklanan tüm genç Filistinlileri, kuvvet ve direnç abideleri olan, çocuklarının ölümüyle karşılaştıklarında zılgıt çeken, çektikleri acılar karşısında destansı bir sebat ve özeri gösteren şehit annelerini ve kız kardeşlerini ve tutsakları selamlıyorum. Siyonist işgal devletinin tüm baskısı, kan banyosu ve halkın iradesini kırmaya dönük her teşebbüsü, onların sebatları sonucunda boşa çıkmıştır.

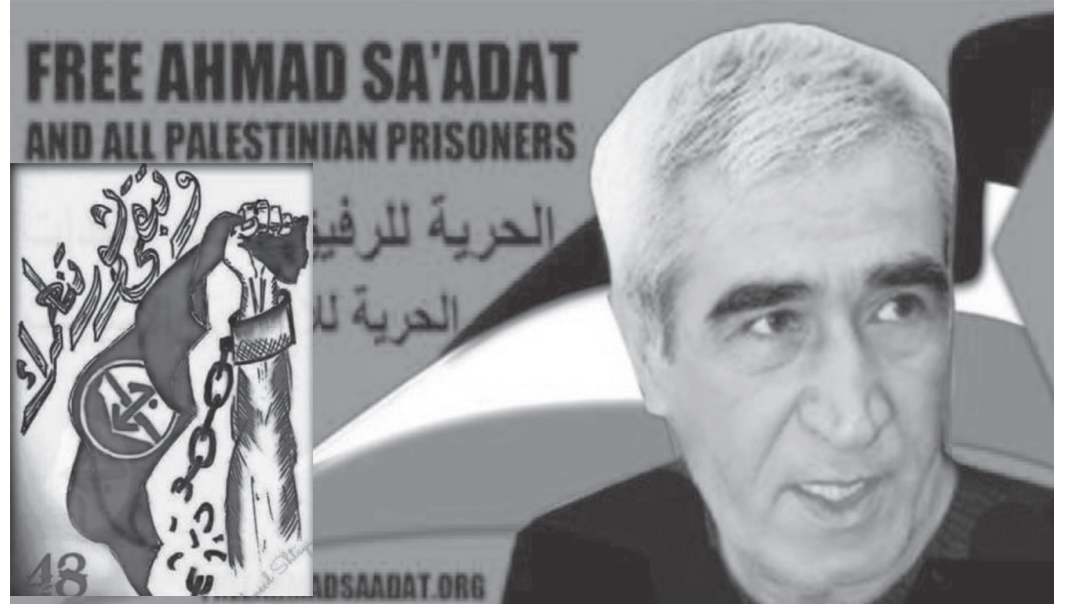
İşgalcinin karşısına çıkarak, gerek

ulusal bir gelecek gerekse politik, kültürel ve insani bir bakış açısı inşa etmek için direnişin ve intifadanın siperlerinde mücadele eden tüm insanlarımızı ve bunun yanında, ırkçılığı ve zulmü tüm biçimleriyle reddeden bir toplum ve eşitlik, sevgi, işbirliği ve karşılıklı dayanışma temelindeki toplum ilişkileri tasavvuru uğruna uluslararası çapta mücadele edenleri selamlıyorum.

Mücadele ve fedakârlık temelinde yükselmiş ve halen mücadeleye ve fedakârlığa devam eden, yolunda ilerlemeyi sürdüren, birbiri ardına her kuşak mücadelenin sancağını, şehitlerimizin ve tutsaklarımızın sancağını yükselten Cephemizin, Halk Cephemizin yıldönümü için 48. meşaleyi yakan yoldaşlarıma özellikle selamlar gönderiyorum.(....)

İntifadanın ateşini yükselten halk ki-Kafa karışıklığından, duraklamadan ve ABD Dışişleri Bakanlığı eliyle yürütülen pazarlıklara ve politik tasfiye yanılsamalarına bel bağlamaktan kurtulması için, bu intifada Filistin'in tekelci liderliğine bir yol sunmaktadır. Birleşik Devletler hükümetini Filistin halkının bir ortağı ve dostu olarak algılayan ve halkımızın mücadelesini bastırmaya ya da bu bağlamda avantaj kazanmak için kullanmaya kalkan anlayışlar, kendi memleketimizin, Kudüs'ün sokaklarında dökülen Filistinlilerin kanı karşısında anlamsız ve bigâne kalmaktadır.

Süregiden politik bölünmüşlük ve uzlaşma çabaları konusunda yalnızca laf üretip tek bir ciddi eylemde bulunmamak, bu döneme ait defteri kapamak isteyen halkımıza bir hakarettir. Halkımızın ve Filistin ulusal hareketinin istikametine ve çizgisine dönük ciddi ve cesur bir eleştirel muhasebeyi göze almadan, onun temelini yeniden inşa etmeye çalışmadan, hatalardan

ders çıkarmadan ve saldırganlığı yenmek ve Siyonist projeye karşı zafer kazanmak için halkımızın yeteneğine ve kabiliyetine tam bir güven içerisinde halk intifadasını içtenlikle desteklemeden, bunu başarmanın mümkün olmadığını gerçeklik göstermiştir.

Halkımızın, partilerimizin ve kurumlarımızın intifadanın, Filistin devriminin hedefleri hizmetinde birleşmiş enerjileri olmaksızın, yatıştırılmaya, baskılanmaya ve olumsuz gelişmelere hep açık kalacağız. İntifadanın devam etmesi ve yükselmesi ile Filistin'in iç koşulları, iç istikrarı, gerek ayrımcılığın gerek dışlanmanın reddi ve ulusal kimlik için sağlam bir temel kurulması arasında nesnel bir bağ bulunmaktadır.

Filistinli insanlar halkımızın tüm ulusal hakları için intifadaya devam etmekte kararlıdır. Bu pozisyon, küresel emperyalist azametinin karşısına dikilmiş ve bağımsızlık, kendi kaderini tayin etme hakkı ve özgürlük, sosyal adalet, eşitlik için, zenginliğin adil dağılımı ile Halk Cephemizin politik stratejisi itibariyle bağlı bulunduğu barışa, savaştan, emperyalizmin ve her türden zulmün ve sömürünün reddine

yönelik insani ilkeler üzerine kurulu bir sosyalizm için mücadele eden tüm küresel ilerici güçlerin mücadelesiyle doğallığında uyum içerisinde.

Sonuç itibariyle, kurucumuz Dr. George Habaş'ın, şehit Ebu Ali Mustafa'nın, Gassan Kanafani'nin, Vedi Haddad'ın, Gazze'nin Guevera'sının (Muhammed el-Esved), Ebu Mahir el-Yamani'nin, Ribhi Haddad'ın, Şadya Ebu Gazele'nin ve Cephemizin ilk şehidi Halid Ebu Ayşe'den mücadele sırasında düşmüş son şehide kadar tüm şehitlerin yolundan giden partimize liderlik edenler tarafından ortaya konulan ilkelere, değerlere, ulusal vizyona ve hedeflere FHKC'nin her daim bağlı kalacağını tüm Filistin halkına, Arap ulusuna ve dünyaya duyuruyorum.

Bu mücadele cephesinin yola çıkışının 48. yıldönümü kutlu olsun – sömürgeci Siyonist varlığı yenmek için intifadayı, direnişi ve birliği yükseltin.

**Genel Sekreter Ahmed Saadat
Ramon Hapishanesi**

Kaynak: freeahmadsaadat.org (Ahmed Saadat'a Özgürlük Kampanyası)
Link: http://freeahmadsaadat.org/.../ahmad-saadat-letter-from-pris... / Çeviri: İntifada Yayın.

Pentagon, ABD Askeri Üslerinin Sayısının Arttırılacağını Açıkladı

Adı açıklanmayan bazı Pentagon yetkilileri 9 Aralık Çarşamba günü New York Times gazetesine verdikleri demeçte, ABD Savunma Bakanlığı'nın, ABD'nin Afrika'dan Doğu Asya'ya kadar çeşitli ülkelerde yeni üsler kurarak küresel çaptaki askeri üs ağını genişletmeye hazırlandığını söylediler.

Bu kaynakların Times gazetesine verdikleri demeçte, ABD'nin üs ağını genişletme düzenlemeleri Doğu Afrika ve Batı Afrika ve Afganistan'da yeni tesisler de dahil olmak üzere çok sayıda küçük kampın yanı sıra en az dört yeni büyük ölçekli üs veya merkezi içerecektir.

Adı açıklanmayan askeri yetkililere göre, Pentagon'un "kalıcı" üs olarak tanımladığı yeni üsler, onlarca komandodan 5000 askere kadar değişen güçleri barındıracaktır.

Batı Afrika genişletilmiş üs planlarının ana odak noktası olup, büyük üslerden birine ev sahipliği yapacaktır. Times'ın haberine göre Batı Afrika ülkeleri Nijer ve Kamerun 'da da küçük "konuşlanma" kampları bulunacaktır.

Pentagon, ABD özel kuvvetlerinin aylardır muharebe operasyonları yürüttükleri Kuzey Irak'taki Erbil yakınlarında büyük bir "merkez" inşa etmeyi planlıyor. Gelen bilgilere göre, geçen hafta ABD Savunma Bakanı Ashton Carter tarafından açıklanan ABD

Özel Kuvvetler komandolarına bağlı "seferi hedef belirleme kuvveti" aynı bölgede operasyonlara başlamışlardır.

Yeni üsler, yalnızca Washington'un küresel askeri aygıtının metastatik büyümesindeki son gelişmedir. ABD yurtdışı üslerinin resmi listesine göre, ABD kuvvetleri şimdi Afganistan, Avustralya, Bahreyn, Belçika, Brezilya, Hint Okyanusundaki İngiliz Bölgele-ri, Bulgaristan, Küba, Cibuti, Almanya, Yunanistan, Grönland, Honduras, İsrail, İtalya, Japonya, Kosova, Kuveyt, Hollanda, Norveç, Umman, Romanya, Portekiz, Katar, Suudi Arabistan, Singapur, Güney Kore, İspanya, Türkiye, Birleşik Arap Emirlikleri ve İngiltere'de konuşlandırılmış durumdadır.

Resmen açıklanmamış olan "İleri operasyon noktaları" ve diğer uzun vadeli konuşlandırmalar göz önüne alındığında ABD üslerinin listesi dünyadaki ülkelerin çoğunluğunu kapsayacak kadar geniştir.

Son haftalarda ABD'nin Orta Doğu'daki savaşları genişletmeye başladığı açıkça ortaya çıkmıştır. Pentagon tarafından yarı-resmi sözcüsü Times vasıtasıyla iletilen Çarşamba günü açıklama, Irak ve Suriye'de ABD liderliğindeki emperyalist savaşların tırmanmasına, dünyanın daha geniş alanlarını kapsayan genel bir askeri birikimin eşlik edeceğini göstermektedir.

Yeni üsler, 2001 yılından bu yana dünyanın her yerinde ABD askeri istihbarat kadrolarının "Terörizme Karşı Küresel Savaş" bayrağı altında düzenlediği insan avları, adam kaçırma ve diğer kontrgerilla operasyonlarının daha da genişlemesini kolaylaştıracaktır.(.....)

ABD Savunma Bakanı, " geleceği tahmin edemeyeceğimiz için, bu bölgesel hareket noktalarının - İspanya Morón'dan, Afganistan'daki Celalabat'a kadar - - terör ve benzeri bir dizi krize anında tepki vermekte ileri karakol görevi göreceklerini söyledi.

"Yeni üslerin , tek taraflı kriz tepkisine, önemli hedeflere karşı-terör operasyonlarına ve darbeler vurulmasına olanak sağlayacağını," ekledi.

Aynı şekilde ABD Genelkurmay Başkanı Genel Joseph Dunford bu ayın başlarında IŞİD'in, sınırlı sayıda ki ülkelerde kendisiyle mücadele edilmesini olanaksız kılan bir "küresel dinamige" dayandığını iddia etmişti.

Gerçekte ise, bu üslerin asıl amacı "terörle mücadele" yerine, dünyanın daha geniş bölgelerini ABD güçlerinin askeri şiddet ve baskısına açarak, dünyanın siyasi düzenini, ABD emperyalizminin ihtiyaçları doğrultusunda şekillendirmektir.

Doğu Avrupa'daki son operasyonlar, ABD'nin yeni askeri merkezleri veya kampları hakkında bir fikir vermektedir.

Perşembe günü Military Times, yaklaşık 400 ABD askerinin, Ukrayna'nın Rusya ile doğu sınırına yakın konuşlanmış Rus kuvvetleri hakkında istihbarat toplamak üzere batı Ukrayna'daki ileri hareket üslerine konuşlanmış olduğunu bildirdi. Askeri casusluk vasıtasıyla toplanan bilgiler, Avrupa kıtasında Almanya'da bulunan ana ABD Ordusu piyade okulu için yeni eğitim programları geliştirmekte için kullanılıyor.

Bu yazının asıl kaynağı, World Socialist Web sitesidirSite'dir.

Thomas Gaist / Global Research, 11 Aralık, 2015 / World Socialist Web Site

Yine Küçük Armutlu Yine Katliam

Altan Tüfekçi

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Küçük Armutlu’da evini basan polislerce katledilen Dilek Doğan’ın öldürüldüğü anın görüntüleri basına düştü. Görüntülerde evinin içinde gencecik bir kadının sorgusuz sualsiz keyfi infazına tanık olduk. İnfazdan sonra pişmanlık bile duymadığı belli olan polisin hiçbir şey olmamış gibi davrandığına şahit olduk. O anın şokuyla isyan eden, polise saldıran abiye verilen cevap “kelepçe takın !” oldu. Böyle bir alçalmayı herhalde bu topraklar pek görmemiştir. Gencecik bir kadını evinin ortasında vuran, görüntülerin tanıklık ettiği gibi, insani reflekslerini kaybetmiş katiller, suçu yerde yaralı yatan, ölümle cebelleşen kadının abisine yüklemek için ona kelepçe takmaya çalışıyor. Profesyonel, hissiz, alçak bir katil sürüsüyle karşı karşıyayız.

Görüntülerden sonra ulusalcısından liberaline, ‘muhalifinden’ yandaşına pek çok medya kuruluşunun haberi yalan yanlış verdiğini gördük. Hemen hepsi Dilek’in çatışmada öldüğünü, canlı bomba olduğunu yazdılar. Ama gördük ki Dilek evini basan polislerce henüz uykusundan ayılamadan, savunmasızca vurularak öldürüldü.

Dilek Doğan’ın katledildiği mahalle Küçük Armutlu devrimciler tarafından yaklaşık 30 yıl evvel kurulan bir mahalle. Kurulduğu günden beri ölümlere, kıyımlara, direnişlere sahne olmuş bir yer. Hasan Ferit Gedik’in doğup büyüdüğü bu mahalle, 15 yıl evvel cezaevlerindeki devrimcileri sindirme operasyonları ve ölüm oruçları direnişi döneminde onlarca şehit verdi. Kentsel dönüşüm adı altında devlet Armutludaki yoksulların evlerine göz dikti, mahalle defalarca kez yıkımlara karşı direndi. Ve bugün, diğer bütün devrimci mahalleleri gibi burada da polis saldırısı bitmiyor. Operasyon adı altında, arama adı altında gencecik bir kadın keyifle öldürülüyor!

Dilek’in öldürülme görüntülerinin ortaya çıktığı günler, Kürdistan’daki abluka ve katliamlarla aynı tarihlere denk geldi. Bu iki durum, İstanbul’un ortasındaki yoksul bir işçi mahallesindeki infazla, Cizre, Silopi’de katledilen insanların durumu birbirine oldukça benziyor. Sermaye devleti gecekonduarda, mahallelerde, varoşlarda, sokaklarda, Kürdistan’da, evimizde barkımızda işgalci. Dilek’in nasıl öldürüldüğünü hepimiz oturup TV’den izledik. Bu alçaklar aynı işi Kürt kentlerinde de görüyorlar. Sur’da, Cizre’de ablukaya alınan, internetin, elektriğin,

haberleşmenin olmadığı yerlerde Dilek gibi nice canlar katlediliyor. Cizre’de, Silopi’de, Sur’da Dilek gibi binlerce insan ölümle burun buruna.

Ama katliamın olduğu yerde direniş de var. Aslında katliam direnişe karşı var. Devlet halklara ya itaat ya ölüm seçeneğini sunuyor. Ancak itaat edersek özgürlüğümüz, benliğimiz, kimliğimiz, mücadelemiz yok olacak. Kısacası biz yok olacağız. Bundandır, yıllardır ezilen halkların şıarı olan “Diz çökerek yaşamaktansa ayakta ölmek yeğdir” söylemi bugün bir gerçeklik olarak suratımıza çarpıyor. Kürtlere dayatılan şey, boyun eğmeleri, yıllardır süregelen mücadeleyi çöpe atıp itaat etmeleri. Ancak bir kez ayağa kalkmış bir halkı kolay kolay sindiremezler. Yine mücadeleye bir kez atılmış varoşların, konduların, mahal-

lelerin devrimcilerini ölümle korkutamazlar. Tutuklamalarla, öldürmelerle devrimcileri ortadan kaldıramazlar.

Bugün direniş; polise, devlete, sermayenin tüm varlığına karşı olan direniş; ancak bu direniş bizi yaşama bağlayabilir. Ancak direnirsek gelecek güzel günlerin varlığından söz edebiliriz.

Bugün çokça tartışılan hendekler, barikatlar yeni Dilekler olmasın diyor. Tarihimizde Paris Komünü’nün, Stalingrad’ın, Gazze’nin, Kobanê’nin, Gazi ayaklanmasının, 2013 Haziranı’nın barikatları bugün Cizre’de, Sur’da, Silopi’dedir. Evlerimizi basıp kardeşlerimiz, çocuklarımız, arkadaşlarımız öldürülmesin diyor bu direniş. Saldırı karşısında direniş, atılan taş, kazılan hendek, kurulan barikat hem bir hak hem bir görevdir!

Turnalı’da Orman İşçileri

N. Fırat

Ordu’nun Kabadüz ilçesinin Turnalık, Gümüşdere, Özlükent, Derinçay ve Mesudiye’nin Darıca başı köyleri, tarihi Kotana yerleşkesinden oluşan köylerdir. Bu köyler az da olsa fındık üretimi yapsa da, arazinin az oluşu ve fındık ekili alanların geçinmeye yeterli olmaması nedeniyle insanların geçinmesine yetmez. Hele ki Turnalık, Derinçay ve Gümüşdere köyleri büyük oranda orman köylüsüdür. Hatta yörede bir orman tomruk deposu ve bir de orman işletme şefliği mevcuttur. Orman işletmenin kurulmadığı yıllarda insanlar başta orman ürünü kaçakçılığı olmak üzere, hayvancılık ve patates üretimiyle geçinirdi. Ormanlar denetime başlandıktan sonra, kaçak olarak kesilip satılmalar sona erdi ama devletin denetiminde ağaçlar kesilip satılmaya başlandı. Onun içinde ağaçların kesilmesinden, toplanıp depoya getirilip istiflenmesine kadar tüm işler özellikle yöre halkına yaptırılmaya başlandı. Yani kaçakçı ve yarı köylü olan halk ,işçi ve yarı köle haline getirildi. Kaçakçılık mertebesine yetişemeyen iki işçiyle gerçekleştirdiğim görüşmeyi anlatacağım.. Dolayısıyla da insanların nasıl yaşadıklarına birlikte tanık olacağız..

-İsmet; kaç yıldır Orman İşletmede çalışıyorsun?.

- 39 yıl oldu.

-Kaç yaşındasın ?..

-56 yaşındayım..

-Yani 16 yaşından beri bilfiil çalışıyorsun öylemi ?..

-Daha öncesi de var ama onlar öyle sürekli değil.

-Peki hangi işlerde çalıştın ?

-Kesilecek ağaçların damgalanmasında, kesilmiş ağaçların numaralandırılmasında, kesimde, tomrukların toplanmasında kullanılan çekicilerde, ormandan tomrukları depoya getiren araçların yüklenmesinde, istiflemeye, depodaki tomrukların sevk edilmesinde kullanılan araçların yüklenmesinde, ağaçlandırmada, velhasıl her türlü orman işlerinde çalıştım.

-Peki bu zaman zarfında sosyal güvenceli mi çalıştın ?

-Benim bu zamana kadar hiç sosyal güvenceli çalıştığım görülmemiştir. Bu çalışmalarımız, direkt devlete bağlı, taşerona bağlı, şahıslara ve kooperatife bağlı da olsa bize hiçbir güvence sunulmamıştır.

-Çalıştığın iş ağır ve tehlikeli, hiç yaralanma, sakatlanma, hastalanma durumun olmuyor mu ?

-Kendimizi koruyoruz. Ara sıra parmağımın soyulduğu falan oluyor ama kolonyaya döküp temizliyorum sarıyorum, işe devam. Çok tehlikeler atlattığımız da oldu. Örneğin istif yıkılması, arabadan ağaç düşmesi, ormanda tomrukların kayması gibi...Ama biz bunlara hazırlıklı olduğumuz için genellikle atlattırıyoruz. Ama bu işlerde çalışırken ölen, sakat kalan arkadaşlarımız da oldu. Kader deyip geçiyoruz. Hastalık durumlarını ise yeşil kart falan idare ediyoruz. Ufak tefek hastalıklar ise bizim için önemli değil.

-Yaşın geldi geçiyor, çalışamayacak duruma gelince ne olacak ?.

-Valla bizi çalışırken düşünmeyen devletin, çalışamayacak duruma gelince düşüneceğini sanmıyorum. Bir şekilde ölüp gideceğiz. Zaten ölüm ile yaşam arasında bir fark yok ki. Onlar da bizim yaşamamızla yaşamamamız arasında bir

fark görmüyor zaten.

-Hiç bu duruma baş kaldırdığınız oldu mu ? Bu koşullarda çalışmak istemediğinizi bildirdiniz mi ?..

-Öyle bir şey yap-sak bu işimizden de oluruz.. Şaka şamata götürüyoruz işte. Birazda boş vermek lazım.. Yapacak bir şey olmayınca boşuna debelenmenin anlamı yok. Gücümüzün yettiğince çalışacağız.

-Kooperatifiniz bir şey yapmıyor mu ?

-Onların da yapacağı bir şey yok. Onlar kooperatifi yürütmeye çalışıyorlar o kadar. Bir de kooperatif üyelerine iş önceliği tanıyorlar. Giderlerini karşıladılar mı yetiyor onlara. Hem bizim buranın insanlarına değer veriyor gözüktüler mi, yeter de artar bile.. Bir devlet yetkilisi güler yüzle yaklaştı mı herkes yumuşar buralarda..

-Sizin bu koşullarda çalıştığınıza dair hiç denetleme falan olmuyor mu ?.

-Ne denetlemesi.. Denetleyecekler zaten kendileri. Buraların denetlemeye ihtiyacı yok ki. Her şey apaçık ortada. Kısacası bizim gücümüz yettiğince bizden yararlanacaklar, sonunda da unutup gidecekler. Bundan önceleri olduğu gibi..

-Bu kadar göz önünde ve özellikle yazları on binlerce insanın gelip geçtiği bu yörede bu vurdum duymazlıkları gören yok demek ki ?.

-İnsanlar buralara gezmeye, hava almaya geliyor. Bizi görüp fark etmiyorlar bile. Dağdaki bir çiçek türünün yok olması kadar bile değerimiz yok ..

Sonra yanımızda bulunan ve

bu işlerde ara sırada çalışmış olan, eski kooperatif yöneticilerinden Sabahattin Türkmen söze giriyor.

-Ağbi buralara sıradan bir devletin yasaları bile girmemiş. Her şeyi kade-re ve tanrıya bağlayan bir topluluk ne isteyeceğini de bilmiyor. Ne verirlerse kabullenip gidiyor. Burada çalışırken ölenler, üzerine tomruk düşenler, yüklü araçların en üstündeki tomrukların üzerinde seyahat ederken ölenler hep boşu boşuna gitti. Ölenlerin ardından bir taziyeye, bir el sıkma bile yetiyor bu insanlara. Ufak bir kan parası da aldı mı, susup kalıyor çaresiz. Hak aramasını önerince, ufak tefek verilen kırıntıları da kaybedeceğini düşünerek önerilere karşı geliyor, kabul etmiyorlar” diyor Sabahattin...

Kısacası buralarda devlet eliyle ve devlet yönetiminde bir köle düzeni işliyor. Çalıştığı sürece işçinin emeğini sömürüp, çalışmayınca bir eşya kadar bile değer vermeden, bir şekilde kenara itiyor. Nerde o denetçiler, güvencesiz insanların çalışmasını engelleyecek insanlar dersiniz, zaten bu durumu oluşturan devletin ta kendisi..Tek başına ne yap-sın İsmet Çapa....Ne yapsın Sabahattin.

Kürdistan'da Yürütülen Operasyonlar Sömürge Savaşlarında Uygulanan Yöntemlerle Sürüyor

İsa Karmat Kiriş

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi'ne ve sömürgeleştirilen, ezilen Kürt ulusuna karşı 2014 yılının Eylül ayında, "Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı" tarafından "Çöktürme Planı" adı altında bir plan hazırlandı. Hazırlanan "Çöktürme Planı", 16 Ağustos 2015 tarihinden itibaren Kürdistan'ın en duyarlı ve en örgütlü 7 ilinin 18 ilçesinde uygulamaya sokuldu.

Kürdistan Ulusal ve Toplumsal Kurtuluş Hareketi'nin şehir gerilla/milis örgütlenmesinin ve kitle bağlarının güçlü olduğu kentlere yönelik olarak başlatılan operasyonlar, 6 ayı aşan bir süredir aşamalı olarak devam etmektedir.

Operasyonları, polis/asker özel timleri ve Türk Silahlı Kuvvetleri ortak düzenlemektedir. Ayrıca operasyonlara "Jitem ve Ergenekon" 'gizli gladyo' örgütleri de katılmaktadır.

Operasyonlar şöyle bir seyir izlemektedir: Kenti kuşatmak ve ablukaya almak. Sokağa çıkma yasağı uygulamak. Kente giriş ve çıkışları yasaklamak. Kuşatılan kentin yaşam damarlarını kesmek ve tahrip etmek. Yerel yönetimlerin yetkilerini elinden alıp, yerel yönetimlerin olanaklarını operasyonlar için kullanmak. Sivil, milis/şehir gerillası ayrımı yapmadan direnenlere katliam yapmak. Sokağa çıkanları çocuk, kadın, sivil ayrımı yapmadan keskin nişancılar tarafından öldürmek. Kitleli tutuklama yapmak. Kentte yaşayanları göçe zorlamak. Kenti insan-sızlaştırmak. Kentten göçenlerin kente geri dönüşünü engellemek. Sokağa çıkma yasağının geçici olarak kaldırıldığı mahallelere bakıldığında, operasyonların katliam ve tahrip amacıyla yapıldığı daha net görünmektedir. Evler ve ortak kullanım alanları (okullar, hastaneler, camiler, işyerleri vb.) ağır silahlarla öylesine tahrip edilmiştir ki, buralarda insanın yaşaması mümkün değildir. Ağır tahrip edilen yerler yeniden inşa edilmeden göçen insanların tekrar geri dönmesi de oldukça zordur. Daha önce kırı insan-sızlaştırmak amacıyla yapılan köyleri boşaltma operasyonları hatırlırsa, kentleri boşaltma operasyonunun da amacı daha iyi anlaşılmaktadır.

Operasyon yapılırken, operasyon bölgesinin elektriği, suyu, doğal gazı, haberleşmesi kesilmekte, sokağa çık-

ma yasağı ilan edilerek kent halkının yaşamını devam ettirme kaynaklarına ulaşımı engellenmekte, halkın hem kent içi hem kent dışı ilişkileri koparılmaktadır. Kent halkına kentten göçmesi dışında bir tercih sunulmamaktadır. Operasyonların yapıldığı kentlerden 500 bini aşan bir kitlenin göçtüğünün burjuva basınına bile yansımaları işin ciddiyetini göstermektedir.

Adeta bir soykırım planı olarak hazırlanmış olan "Çöktürme Planı" uygulaması, aşamalı olarak uygulansa da çok ciddi bir direnişle karşılaşmıştır. Direniş yayılma eğilimi de göstermeye başlamıştır. Meşru savunma ve direnişe verilecek destek ve dayanışmayı engellemek için de Güney Kürdistan'da Kandil'de bulunan askeri gerilla kamplarına ve Türkiye'de örgütlü kesimlere yönelik operasyonlara devam edilmiş ve edilmektedir. Operasyonlara karşı Türkiye coğrafyasından da, cılız da olsa, küçük çaplı protestolar yükselmeye başlamıştır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş güçlerinin operasyonlara karşı meşru savunma ve direnişe geçmesi, yaşam alanlarını, kendini, kentini ve geleceğini savunması ve bu tavrında ısrarcı olması, burjuva hükümet ve devlet yetkililerinin sinirlerini germiş ve morallerini bozmuştur.

Sömürgeci Türkiye burjuvazisi ile işbirlikçi ilişkileri sürdüren Kürt burjuvazisinin sözcüleri, meşru savunma ve direnişten duydukları kaygıları dile getirmekte, sürece "İmralı"nın dahil olmasını istemekte, meşru savunma ve direnişin Kuzey Kürdistan'ın diğer kentlerine de yayılmasından çekinmektedirler. Meşru savunma ve direnişi gerçekleştiren güçler, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi'nin önderliğini yaptığı işçiler, emekçiler, kent yoksulları, kırlardan kentlere zorla göç ettirilen ve kentlerde proleterleşen işsizler ve gençlerdir. Operasyonlar devam ettiği süreçte meşru savunma ve direniş de devam edeceğinden, "İmralı" şimdilik devreye girmemekte, Kürdistan Ulusal ve Toplumsal Kurtuluş Hareketi üzerindeki ağırlığını riske atmak istememektedir.

Soykırım amaçlı saldırılara, operasyonlara karşı direnişin meşru savunmayı içerdiğini, direnemeyenlerin karşı saldırıya geçemeyeceklerini ve kazanamayacakları gerçeğini, Kürdistan Ulusal Kurtuluş güçleri bizzat 40 yıla yakındır yaşayarak görüyorlar.

Kuzey Kürdistan'ın kentlerine yönelik olarak yapılan "sömürge savaşı operasyonları"na karşı egemen/ezen ulus Türkiye İşçi Hareketi ve Sosyalist Hareketi, gereken enternasyonalist daya-

nışmayı yapmamışlar ve eylemli destek vermemişlerdir. İşçi Hareketi ve Sosyalist Hareket, kökleri çok derinlerde olan kapsamlı sorunlarla yüz yüzedir. Bu kapsamlı sorunları çözmeden kendine gelebilmeleri mümkün görünmemektedir. Çözümlemeyen kapsamlı sorunlardan dolayı sömürülen/ezilen ulusun Ulusal Kurtuluş Hareketi ile gerekli dayanışma, fiili destek, stratejik ve taktik ittifak ilişkileri geliştirilememektedir.

Sosyalist Hareket'in en ileri unsuru olması gereken Komünist Hareket, çok parçalı ve dağınık bir görünüm sergilemektedir. Komünistler çok parçalılığa ve dağınıklığa, "Komünistlerin Siyasal ve Örgütsel Birliği"ni sağlayarak son verebilirler. Ancak bu sayede Sosyalist Hareket'e ve İşçi Hareketi'ne müdahale etme konumuna gelebilirler. Siyasal ve örgütsel birliğini sağlamış olan Komünist Hareket, Kürdistan Ulusal ve Toplumsal Kurtuluş Hareketi ile enternasyonal dayanışma, fiili destek, stratejik ve taktik ittifak politikaları oluşturup hayata geçirebilir.

Kuzey Kürdistan'da sömürge savaşına son!

Kuzey Kürdistan'da soykırım operasyonlarına son!

Kuzey Kürdistan'da her türlü işgale son!